STEIGERNIEUWS

NUMMER 50 Maart 2017

CLUBORGAAN VAN DE

GRONINGER MOTORBOOT CLUB

Inhoudsopgave nr. 50

2
Van het Bestuur
3
Noot van het bestuur/steiger column
4
Redactie Steigernieuws
winter controle's
6
Mijn 1ste keer Kaarten en Sjoelen
8
Activiteiten kalender 2017
10
Uitnodiging jubileum 95 jaar GMC
12
Noord duitsland en polen
zomerreis 2013
28
Grasveld voor de GMC
30
Werkzaamheden Haven/Eiland
31
Recept en puzzel
33
Denemarken 2016 met de Eyseend
37
Nieuws uit de media varia

Denk om onze adverteerders!

koop uw waar daar!

Bestuur, redactie en auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele onjuistheden in de ingebrachte artikelen en advertenties.

Van het Bestuur

Bewegen en Belastingen…

Als je het botenhuis uitkomt, zie je op de kop van het mooie Eemskanaal-schiereiland nieuwe fitness apparaten. De gemeente heeft ze op meerdere plaatsen in de stad geplaatst en ook wij kunnen dichtbij de boot aan beweging (gaan) doen.

Menigeen heeft in Leeuwarden Boot Holland bezocht en een aantal de HISWA in Amsterdam; een voorbode van het nieuwe vaarseizoen. We beginnen weer plannen te maken: wat voor (groot) onderhoud wil ik aan mijn schip doen en wat kan ik beter vernieuwen? In ieder geval moet de viezigheid van de winter eraf en het wachten is op de aansluiting van water op de steiger. Natuurlijk de vraag waar gaan we dit jaar naar toe en ook verneem ik een beetje zorg…

Het blijkt uit de gesprekken op de haven die de winterstilte doorbreken. In een jaar van verkiezingen en de invoering van BTW-heffing op de verhuur van ligplaatsen door watersportverenigingen voor motorboten, hebben we genoeg om over te praten. Wat heeft de invoering van de BTW als consequentie voor mij, en blijft het liggeld nog wel betaalbaar?

Ondertussen hebben besturen van de watersport verenigingen het er maar druk mee. Wat zijn de gevolgen voor onze vereniging en wat zijn de opties? Een simpele vraag die niet eenvoudig te beantwoorden blijkt. Als alleen verhuurder van louter ligplaatsen, verlies je als vereniging niet alleen de BTW-sportvrijstelling, maar kwalificeer je als een commerciële onderneming die vennootschapsbelasting moet betalen. Met vrijwilligers werken (zonder loonbelasting) is dan ook niet meer vanzelfsprekend. Als voordeel heeft het, dat je betaalde BTW op kosten en investeringen helemaal kunt verrekenen.

Dan blijf je toch gewoon vereniging? In ieder geval kun je helemaal zonder zeilboten en roeiboten geen watersportvereniging zijn; in ons geval met een beperkt aantal zeilboten misschien. Een tweede voorwaarde voor een sportvereniging en daarmee de toepassing van de BTW-vrijstelling, zijn watersport gerelateerde activiteiten. We zijn een vereniging waar vrijwilligers veel zelf regelen en doen en we hebben een actieve activiteitencommissie. We schrijven onze watersport-activiteiten misschien niet allemaal goed op in ons clubblad en op de website en moeten het er in de voorjaarvergadering maar eens uitgebreid over hebben. Uw bestuur zal in de voorjaarsvergadering met voorstellen komen, die separaat uitgebreid worden toegelicht. De vergadering moet uiteindelijk beslissen welke kant we als G.M.C. op willen gaan. Mijn uitgangspunt blijft het om het varen voor iedereen zo betaalbaar als mogelijk te houden.

Terug naar het voorjaar: een jubileumjaar ligt voor ons; we worden dit jaar maar liefst 95 jaar jong en dat gaan we dit najaar uitgebreid vieren. Ons mooie eiland krijgt de laatste nieuwe beschoeiing. Met de jeugd van de G.M.C. willen we dat in een feestelijke activiteit markeren.

In vertrouwen varen we de 'storm' van de belastingen met kleine zeiltjes tegemoet. Met onderlinge betrokkenheid beginnen we aan een nieuw seizoen!

Aldert Hesseling
uw voorzitter

Noot vanuit het Bestuur,

Voor de ledenadministratie, is het belangrijk om alle gegevens op orde te hebben daarom dit verzoek om gaarne uw adres, email en telefoon gegevens te controleren in de ledenlijst en bij veranderingen/fouten dit door te geven aan de secretaris via administratie@groningermotorbootclub.nl

Zo blijft u bereikbaar in geval van onverhoopte calamiteiten of mededelingen vanuit het bestuur of van de havenmeesters.

Mvg. het bestuur

G.M.C STEIGERCOLUMN

Druilerige dag in het seizoen, de boten druppelen ook binnen in dit weer. Man en vrouw lopen het haven hooft binnen met hun jacht en roepen de havenmeester van dienst aan, havenmeester wat kost het hier om per nacht om hier te mogen liggen, Havenmeester zegt al schattend op lengte van de boot ongeveer 10,- per nacht, vrouw roept naar binnen aan haar man 10,- per nacht, das te duur ik lig overal voor niks zegt de man, dus ze maken rechts om keert, havenmeester probeert nog te zegen wat de voorzieningen zijn maar het mag niet baten helaas, paar dagen later maakt de havenmeester een ommetje en ziet tijdens dat ommetje de man aankomen lopen met een zakje met het huishoudelijke afval van de dagen ervoor en men herkent elkaar en de man vraagt schoorvoetend of hij het afval wel in onze container mag stoppen, ja zegt de havenmeester is eigenlijk alleen voor leden en passanten, als je bij ons in de haven aan legt kan u gewoon het afval kwijt en ook nog eens gebruik maken van onze toiletten en douchevoorzieningen en walstroom, maar voor deze keer zie ik het door de vingers met op de achtergrond de politie patrouille kerend op de weg om hun rit te vervolgen, na nog even vriendelijk met elkaar te hebben gepraat ging ieder elkaars weg. Moraal van dit verhaal goedkoper kunnen we het niet maken op de GMC maar voor niks gaat de zon op!

Ook een leuk stukje vanaf de steigers, spelregels zijn er niet maar we noemen geen namen, schrijf het op en mail het naar steigernieuws@klaaswoning.nl

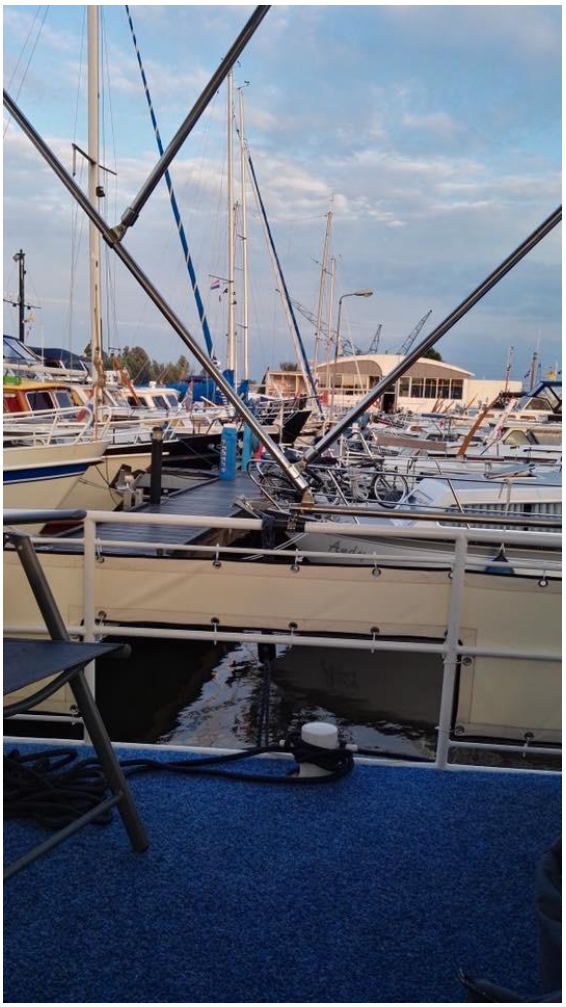

foto Petra Schuurman passant GMC

Van de Redacteur

Bij het voorjaarsnummer

Nr. 50 van het Steigernieuws.

De winter raakt aan z'n einde nog en paar week en de klok is al weer vooruit en das vaak het teken om de boot weer zomer gereed te maken na een winter is het vaak even weer op gang komen de Boot Holland beurs in Leeuwarden is alweer achter de rug en de Hiswa is nog komende tijdens dit schrijven, al zal dat tijdens het verschijnen van het steigernieuws al weer afgelopen zijn, Na een rustig verlopen winter komt tijdens de schoonmaak de eerste klusjes al weer tevoorschijn op je boot, je blijft er mee bezig maar dat nemen we maar voor lief, eerst de kuip eens opknappen en motor weer in orde maken 2 nieuwe accu's staan er weer in dus die kunnen weer 10 jaar vooruit. Plannen voor de zomer zijn er genoeg, vrije tijd te weinig, voor mij als werkende dus zie wel wat er komen gaat onderweg en bekijk het van dag tot dag waar we geraken op de dagen dat we uit varen kunnen gaan.

Voor nu het steigernieuws we hebben copy zowaar een mooi verslag naar het oosten en naar het Noorden van Europa en een verslag onderhoud haven en eiland dus veel leesplezier, hulde voor jullie initiatief bedankt daarvoor, maar er zijn nog veel meer leden het moet niet telkens uit dezelfde hoek komen, ook al zijn het maar kleine bijdragen het blad kan echt niet zonder u dus een oproep voor stukken van artikelen, foto's, interessante wetenswaardigheden en alles wat er bij u leeft: alle stukken zijn welkom. Artikelen en foto's ideeën kunt u digitaal aanleveren op steigernieuws@klaaswoning.nl of met mij overleggen ik sta voor van alles open om het blad aantrekkelijk te houden voor u en onze andere meelezers.

Klaas Woning

Artikelen gaarne zonder opmaak in Word, en alle foto's los bijgeleverd! Dit vergemakkelijkt de opmaak aanzienlijk.

De wintercontroles

Geen overbodige luxe, blij dat er dagelijks word gecontroleerd op calamiteiten zelf kom je eens per twee a drie weken langs maar vaker kan echt geen kwaad een touwtje is zo op het een op andere moment door zo heb ik dat deze winter mogen ervaren dat dat gebeurde en heb het nadat de controleur het heeft geconstateerd is het wel vast gezet op de bolder en gemeld bij mij, heb ik het spoedig hersteld zodat het weer ordelijk vast zat met een aan gesplitst oog, dus havencontroleurs bedankt voor de goede zorgen deze winter. kw

doorgesleten

gesplitst

oog vast

Uw adres voor de juiste zorg van uw vaartuig en/of boot!

Totaalleverancier van EPIFANES bootlakken en

antifouling en toebehoren!

Van Dijken Verf- en Vloeren

Nieuwe Ebbingestraat 91 – Groningen 050-8700055

de Verfboer Verfgroothandel voor bedrijf en particulier

Hendrik de Vosweg 6 – Jubbega 0516-462090 * www.verfboer.nl

De Verfboer

Kaarten en Sjoelen GMC 2e maandag in februari 2017

Uw redacteur heeft woord gehouden aan de activiteiten commissie en heeft een avondje meegedaan aan de kaart en sjoelavond van de GMC, maandag 13 februari 19:55 u kreeg ik een hartelijk ontvangst ten deel en wat loze kreten vanuit het al ruimschoots aanwezige aantal deelnemers aan dit evenement, blijkt maar weer dat de activiteiten worden gewaardeerd en hun sociale functie bewijzen na de inschrijving voor de avond gezellig aangeschoven aan een tafel en even gepraat onder het genot van een kop thee, daarna werden de nummers gepakt en is de ene helft gaan kaarten (klaverjassen), en ben ik met de anderen gaan sjoelen.

Er zijn bakken genoeg en de regels zijn nog nooit veranderd het bakgevoel krijg je snel weer in de vingers na lange tijd niet meer te hebben gesjoeld, en schoof een mooi gemiddelde naar binnen tijdens m'n beurten, tijdens de potjes werd er om en om wat te drinken gehaald en zowaar kwamen er gedurende de avond nog lekkere versnaperingen voorbijgeschoven, per bak deden we 3 beurten en dan werd er van bak gewisseld met het groepje, bakken hebben verschillende eigenschappen en handicaps al hebben sommigen eigen gave's ontwikkeld met bokjes en soms moesten de ramen het bijna ontgelden wat de nodige hilariteit opleverde.

Wat dat aan gaat was het bij de kaarters een stuk rustiger al was die groep groter het is natuurlijk ook een wat ander spel met de speelkaarten is het wat complexer, wat mij aangaat dan ik begrijp het nog niet helemaal dat klaverjassen na een paar tafels te hebben bekeken zal me er eerst eens wat beter in verdiepen zodat ik goed mee kan spelen en niet het spel ophoud dus zal later misschien eens een potje meedoen.

Tijdens het opruimen het was inmiddels al weer 23:00 uur geweest (als het leuk is vliegt de tijd) werden de punten geteld en werden daarna de prijzen verdeeld en ieders heeft prijs ongeacht het aantal punten dat men heeft vergaard de nummers 1 van het kaarten en sjoelen hadden eerste keuze en zo naar beneden toe om en om konden we een prijs uitzoeken.

Na de uitreiking is een ieder weer op huis aangegaan, mijn conclusie een aanrader om met de leden in een andere setting een avondje door te brengen het was gezellig, tot een volgende keer, op 10 april of in het najaar zijn er weer avonden op 9 oktober, 13 november, 11 december in 2017

AQUA SOLAR Lieuwe Dijkstra

- Zon/daglicht panelen
- Omvormers
- Koelkasten
- Accu's
- Laadregelaars
- Windgeneratoren

Bedrijvenpark 't Ges
Zwolsmanweg 14
8606 KC Sneek

Tel.: 0515-431920
Fax: 0515-431322

E-mail: info@aquasolar.nl
www.aquasolar.nl

Activiteitenkalender

Het bestuur nodigt u uit om de komende ledenvergadering bij te wonen op

Woensdag 26 April 2017 op de Witte Zwaan, aanvang 20.00 uur.

Van de Activiteitencommissie

Kaarten en sjoelen.

Wij zien u graag elke 2e maandag van de maand.
Inleg € 4,00 per persoon. Voor elke deelnemer is er een prijs.

De datums voor dit seizoen zijn:

10 april 2017.
9 oktober, 13 november en 11 december 2017 Aanvang 20.00 uur.

Activiteiten seizoen 2017:

Opening vaarseizoen Zaterdag 6 mei 2017.

De opening van het nieuwe vaarseizoen vindt plaats in:
Restaurant "Onder de Toorn". Oosterstraat 2, 9679 KM Scheemda.
Om 19.00 uur wordt u verwacht voor een heerlijk Steengrillen. Eigen bijdrage: 12,50 euro per persoon.

Toertocht Zondag 7 mei t/m zondag 14 mei 2017.

Palaver in het Stuurhuis, **zaterdag 6 mei,** om 8.00 uur met koffie.
Vertrek 9.00 uur met de boten naar Scheemda.
De toertocht gaat dan door de Groninger Veenkoloniën, via Blauwe Stad, Pekela's, Stadskanaal, Bareveld, Veendam en terug naar Groningen. Fietsen en accordeons meenemen.

95 jarig Jubileumfeest Zaterdag 30 september. tevens **Sluiting vaarseizoen.**

Op pagina 10 leest u alles erover het jubileumfeest tevens uitnodiging op pagina 9 vind u het opgave formulier

De Activiteitencommissie: Jan Buitjes, Gerda van Heukelem en Grietje Hamstra.

Contactpersoon activiteitencommissie: Grietje Hamstra.
E-mailadres van de activiteitencommissie: activiteitencommissie@groningermotorbootclub.nl

Opgaveformulier Activiteiten 2017.

Wij gaan mee met de openingstocht.	Met ….. personen	Met auto / boot (doorstrepen wat n.v..t. is)
Wij gaan mee met de toertocht..	Met ….. personen	
Wij komen op het 95 jarig jubileumfeest.	Met ….. personen	

Heeft u een dieet of allergie, meldt dit vroegtijdig aan de commissie.

Scheepsnaam :

Doorvaarthoogte :

Naam booteigenaar :

Adres :

Postcode :

Plaats :

E-Mail adres :

Dit deelnameformulier ingevuld afgeven aan één van de leden van de Activiteitencommissie
Of opsturen naar G.Hamstra-Siekman. Ganzebloemstraat 1, 9731 CM Groningen.
Of mailen naar activiteitencommissie@groningermotorbootclub.nl

Bij deelname aan één of meer van bovengenoemde activiteiten dienen de kosten minimaal 14 dagen voor de datum te zijn voldaan op bankrekening:
ING bank nummer: NL85INGB0008199646 t.n.v. Groninger Motorboot Club
p/a G. Hamstra-Siekman. Ganzebloemstraat 1, 9731 CM Groningen.

Gelieve per bank betalen!

Pas op: Bankrekeningnummer !!!

1922 2017

Beste GMC leden.

Dit jaar bestaat de vereniging 95 jaar, dit willen wij graag met elkaar vieren.
Dit zal gebeuren op :

Zaterdag: 30-09-2017

Locatie: restaurant "de Rietschans".

Meerweg 221 Haren.

Aanvang: 19.30 uur.

Muzikale omlijsting deze avond wordt verzorgt door de

"Diamonds"

U kunt zich aanmelden tot 01-09-2017 via de aanmeldings strook of via de email: activiteitencommissie@groningermotorbootclub.nl

Heeft u een dieet of allergie meldt dit vroegtijdig aan de commissie.

Met vriendelijke groet,

activiteitencommissie Grietje, Jan en Gerda.

Overwijk
Jachtbemiddeling

Klantervaringen

"op slag verliefd"
fam. Zeelt, Nieuwleusen

"excellent service"
John en Edith, Norfolk

"betrouwbare bemiddelaar"
Andries Swart, Joure

"top organisiert"
Matthias und Ulricke Becker, Siegen

"de 3 V's staat hij voor"
Bert Keukenkamp, Wijhe

Ook uw boot verkopen vanaf uw eigen ligplaats?

We taxeren uw schip vrijblijvend. Neem contact met ons op voor meer informatie.

Overwijk Jachtbemiddeling

Compagnonsfeart 40

8409 CS Hemrik

Internet: www.overwijkjachtbemiddeling.nl

Email: info@overwijkjachtbemiddeling.nl

Telefoon: 0858 – 773 86

Hallo Allemaal,

Hierbij een beperkt verslag van onze reis door Noord-Oost Duitsland, de Oostzee en Polen 2013.

In de haven en op de Zwaan kwamen er steeds meer mensen, die mij spontaan een boek of kaart van de Oostzee en Mecklenburg-Vorprommern wilden lenen. Ik vond het zeer sympathiek van hun en waardeer het natuurlijk. Nu heb ik 2 aktetassen vol met gegevens. Hopelijk heb ik ze uit alvorens ik terug ben in Groningen.
Het is vandaag zondag 2 juni en liggen verwaaid in Brake.
De reis is deze week niet al te voorspoedig verlopen, doch we zijn nog maar net begonnen.
Maandag, 27 mei 2013, na het koffiedrinken in de stuurhut, zijn we vertrokken. Dit keer zijn we via Stadskanaal gegaan. Zelf vaar ik liever over de Eems. Maar ik ben wel de kapitein, doch niet de baas. Dus het Winschoterdiep op. In Wildervank gestrand voor een kapotte brug. Dinsdag Musselkanaal en woensdag naar Düthe. In Hilter en Düthe is boven en beneden de sluis een recreatiesteigertje, waar 1 boot kan liggen. De planning was om de volgende dag voor de sluis van Oldenburg. Dan de volgende dag met hoog-water naar Bremerhafen en met opkomend tij de Geeste op. De volgende dag met het tij naar Brunsbüttel en daar het eerste uitstapje. En dat alles zonder liggeld.
We hebben namelijk in 2008 deze route al eens gedaan en dan naar Hamburg en via het Elbe-Seitekanaal en het Mittelandkanaal terug.
Vanaf Düthe het Küstenkanaal in. In Surwold (km. 55) lagen vrienden van ons. We zijn blijven liggen en hebben koffie gedronken. Tegen de middag vertrokken en op Edewechterdamm (km. 20) lagen weer vrienden en weer koffie gedronken. Toch weer door gevaren en wilden voor de sluis van Oldenburg overnachten i.v.m. het uitsparen van liggeld.
Toch geschut en van nood in de jachthaven gaan liggen. Geen koffie en direct maar een pilsje.
Wat is het geval. Meerdere jachten lagen al 3 tot 4 uur voor de sluis om te schutten. Beroepsvaart gaat voor en zoals een richtige Deutsche Schleusenmeister betaamt, hield hij zich hier gründig aan. Er was veel beroepsvaart omdat de Weser vanwege het hoge water gesperd was. De schepen moesten dus allemaal omvaren via het Dordmund-Emskanaal en het Küstenkanaal. Afein, vrijdag met het geplande tij de Hunte af, maar vergeet het maar. De spoorbrug was kapot en bleef kapot tot de volgende dag 16.00 uur. Dat betekende dat wij pas zondagmiddag met het tij konden vertrekken. Het was om 9.00 uur hoog water en er kon maar 2.20 m. onder de brug door. Om 13.00 uur kon er 3.20 m. onderdoor en wij ook met geklapte kap. Met het laatste tij naar Elsfleth en daar overnacht. Nog even gewandeld. Zaterdagmorgen eerst mistig en even later gaan varen. Intussen was de mist veranderd in een stevige wind en bij Brake begon het behoorlijk te waaien. De post in Bremerhafen op geroepen en die vertelde dat het windkracht 5 noord-west was en uitschieters naar 6 en 7. Nou dan kan het daar spoken. Vooral met wind en stroom tegen elkaar. Omdat Grietje de spoken al eerder zag aankomen dan ik, hebben wij sluis Brake opgeroepen en zijn toen naar binnen geschut. Rustig en veilig. Om 12.00 uur aan de wal en geen kip te bekennen De winkels en de markt sluiten hier om 12.00 uur.
Vanmorgen zouden we rond de middag vertrekken en hebben maar eieren voor ons geld gekozen, want de wind was nu 6 aan Bremerhafen met uitschieters tot 8 noord-west.
Dan schiet ik het ook uit (in mien boksum). Dus havengeld in Oldenburg, Elsfleth en 2x Brake. Dat was niet de planning, want ik wou het uitstellen tot de plaatsen, alwaar we niet geweest zijn. Doch in Brake wat nostalgie opgehaald. Het was 44 jaar geleden dat we met ons schip van 220 ton hier geweest zijn. Ik was nog een snotaap van 22 jaar. Zoals jullie weten moet je allerlei patenten en scheepspapieren hebben om hier te mogen varen.
Omdat ik nog te jong was om mijn papieren te halen (Je moest toen 23 zijn), had ik een probleem. Wij waren zo brutaal dat we gewoon naar Duitsland voeren, ondanks niets. Toen had ik nog geen Rijn, Eems, Weser of Kanaalpatent. Het schip was wel bekend in Duitsland en ook wel in orde, omdat het van mijn ouders geweest was. Als wij hier voeren en we kwamen een politieboot tegen, deed Grietje een dikke jas aan een schipperspet op en het leek net of er een (kleine) loods aan boord was. Ook dat leer je van je ouders.
In Brake kwam een politieboot opzij, die bijna net zo groot was als ons schip. Dat was al imponerend genoeg. Ik moest bij hen aan boord komen en mijn papieren laten zien. Ik had niet meer dan mijn 3 zwemdiploma's en 1 ulo-diploma. De mensen in die zwarte uniformen vertelden me voorzichtig, doch zeer streng, dat ik maar aan de wal moest gaan en naar het Wasser-und Schiffahrtamt een vergunning moest halen. Ik kreeg 3 dagen om weer in Nederland te komen. Ik weet niet wat er dan zou gebeuren als ik niet deed, maar heb het risico niet genomen. Het heeft me er niet van weerhouden om gewoon weer naar Duitsland te varen.
We wachten dus op beter weer en hopen natuurlijk dat het niet tot Rügen zo blijft.
Nou, dit was het voor nu. Grüsse.

Van maandag 27-5 t/m zondag 2-6-2013. Totaal 213 km / 17 sluizen / 33 uur.

Hallo, het is vandaag zaterdag 8 juni en liggen in Laboe.
Afgelopen maandag in Brake naar buiten geschut, omdat ik dacht dat het weer beter was. Zoals ik al zei dacht. Want een km. of 4 verder afvarend waren de golven al behoorlijk en in Bremerhafen zal het wel niet te doen zijn. Over bakboord zag ik een werkhaven van de Wasser und Schiffahrtamt en daar maar in geschoten. Doch maar 80 cm. water onder kiel en met vallend water was dat natuurlijk om moeilijkheden vragen. Want zoals de meest gaten op de Weser en Elbe vallen die droog. En deze dus ook. Wij bij een ponton aan de binnenzijde langszij, want Brake schutte die dag niet meer. Een vriendelijke beambte met begrip, die ook een bootje had, liet ons daar liggen. Het was wel verboden, maar zou zijn chef vertellen dat we pech hadden. Intussen zei hij met een knipoog dat er een 220 volt aansluiting op de ponton zat.

De volgende dag in **één** dag naar Otterndorf. Ik wou nl maar 1 dag afgebroken varen. In Bremerhafen de kap geklapt. Vlak voor Otterndorf ligt namelijk een brug van 2.70 m. hoog,
(2 tot 5 cm. hoger dan onze boot). Ook de sluis in Otterndorf kan je alleen maar passeren met laag water. In Brake *(Foto)* had een bootjeschipper mij verteld en half gek gemaakt, dat er maar 2.20 m. onder door ging i.v.m. de vele regen en het hoge water. Onderweg heb ik de sluismeester gebeld dat ik onderweg was en nog graag wilde schutten i.v.m. het opbouwen van onze hut e.d. Hij vertelde mij dat de waterstand normaal was. Op het laatste moment nog geschut i.v.m. het vallend water. Gelukkig, want via de andere route naar Brünsbuttel was wel een beetje te veel van het goede. Terug en via de Weser naar het Mittelandkanal en de Elbe af.
Ik ben gekke Gerrit niet. Trouwens we waren dan waarschijnlijk ergens tussen de koeien beland met al die overstromingen. In Otterndorf op de fiets, langs de kust en tussen de kuddes schapen door, naar Cuxhafen en pffffff weer terug. Op de Elbe varen heel, heel veel zeer grote zeeschepen naar Hamburg. Een mooi gezicht vanuit de haven van Otterndorf.
Donderdag naar Brünsbuttel. Vanaf Brünsbuttel is het voor ons ook allemaal nieuw. Daar mag je alleen de sluis invaren met een wit knipperend licht. Dat knipperde dus ook, tot ik vlak voor de sluisdeur ineens de deur dicht zag gaan. Iedereen riep wat, maar ik had alleen aandacht bij het schroefwater van een groot zeeschip. Omdat ik Oost-Indisch doof was heb ik onze boot gewoon naar binnen geschoven. Ik had eigenlijk gedacht dat het voor de boot achter mij bestemd was. (Heb ik Grietje verteld). De sluismeester zou de Wasserschutzpolizei achter ons aan sturen. Het gehele Kielerkanaal achterom gekeken, maar geen politie. Onderweg nog 2 overnachtingen. In het Giesenlaukanal en in Rendsburg.
Daar hebben we olie en water gebunkerd en stad in geweest. Het Kielerkanal is een lang recht stuk kanaal, maar de joekels van zeeschepen die je tegen komt, zijn spectaculair.
In Holtenau (Kiel) schoten we ook zo de sluis in en vlug de laptop aan en naar Laboe gevaren en in de Alter Hafen gelegen. Dit is een hele mooie plaats met een schitterende boulevard en strand. We zouden de volgende dag naar Wismar, maar de wind is noord-west en we gaan naar Flensburg en misschien het mooie plaatsje Kappeln.We willen vroeg weg omdat , volgens de specialisten (Eddy en Anja Schuiten), er 's morgens minder wind is dan 's middags. Dat was een zeer goed advies, zoals later ook wel bleek. Maar dat hoor je hopelijk de volgende keer. Trouwens, ik ga niet interessant doen over de steden e.d.
Want wat ik dan vertel heb ik natuurlijk ook uit de boeken.
Grüsse von der Johann und die Gretchen.

Van maandag 3-6 t/m zaterdag 8-6-2013 Totaal 431 km. / 23 sluizen / 59 uur.

Moi, het is vrijdag 14 juni en we liggen verwaaid in Wismar. Niet zo erg, want het ligt hier mooi. In Heiligenhafen was een viskottertje gezonken, dus een reden extra.
Zoals gezegd zijn we eerst naar Flensburg gevaren. Op de Oostzee zijn we elke morgen om 6.00 uur vertrokken. Bang dat de wind zal opsteken. Het is een lange trip van 100 km. Tien uur varen, waarvan 5 uur in de Fjord. Het is precies de ander kant op dan de geplande route, doch mooi en spannend. We zijn via Deens grondgebied gevaren en kunnen dus zeggen dat we in Denemarken geweest zijn. Opschepperig he. Flensburg *(foto)* is een mooie havenstad en hebben

mooi gelegen. Toen we aankwamen was er een markt aan de haven en hebben ons als de bliksem omgekleed en de markt op gegaan. We kruipen meestal zover mogelijk in de havens, want daar is het oude centrum en mooier als de nieuwe marinahavens. De volgende dag geen wind maar mist. Toch gaan varen, want Johannes dacht dat hij kattenogen had. Het was een kilometer zicht en de fjord was maar 3 tot 5 km breed. Maar ja, ik kreeg zoveel vertrouwen in mijn vaarkaarten en laptop, dat ik het toch maar probeerde, ondanks het gemopper van Grietje. Bij het verlaten van de haven vertrok er ook een Grean Peace-schip (klipper) en ja toen hadden we een mooi stuurtje en hebben daar zo'n 3 uur van geprofiteerd. Ik dacht groen en vrede moet goed zijn en wij er achteraan. Toen zijn we Kappeln binnen gegaan. Een leuk klein stadje, met veel leuke winkelstraatjes. Vroeger hebben ze waarschijnlijk de huizen gebouwd op plaatsen waar ruimte was. Want alles stond kris kras door elkaar. Trouwens als je van vis houdt dan zit je op de Oostzeeplaatsen goed. Je moet wel even kijken waar je koopt, want in Laboe was het niet te eten. De meeuwen vraten het wel. Bij een kiosk gekocht, dus de volgende maar rechtstreeks bij de kotters. Van Kappeln naar Heiligenhafen. Veel drijvende (kleine kottertjes) viskraampjes.

Toen naar Neustadt, wat een beetje tegenviel. Van Neustadt heel, heel vroeg (5.30 uur) naar Wismar. 's Middag zou er wind komen. En als we verwaaid liggen, dan maar in Wismar. Kunnen eventueel een uitstapje maken naar Schwerin.Via de Bucht van Lübeck naar de andere kant, omdat we er dan anders dwars door moesten. De oversteken van het hoofdvaarwater is ook wel spannend, want zowel bij Kiel en Travemünde, is de oversteek best wel breed. De zeeschepen hebben een rotgang. Trouwens, je moet hier ook nog uitkijken voor Schiessgebiete, Naturschutzgebiete, U-bootübungsgebiete, Munitionsgebiete en weet ik veel wat voor Gebiete. Er liggen wel hele grote Sicherheitsboote en Küstwachboote op de loer. Als je er over die gebieden heen vaart, staan ze over de marifoon te brullen, welke koers je moet varen. Wij hebben geen risico genomen en hebben ze ontweken. Stel je voor dat er ineens een duikboot naast je schip omhoog komt. Ik zou dan acuut een volledige hartverzakking krijgen.
Lubeck hebben we laten liggen, omdat we daar vroeger ook met schip al geweest zijn.
Maar toen kwamen dan van de andere kant. Mittelandkanal, Elbe-seitekanal, Elbe en dan het Elbe-Lubeckkanal naar Lubeck. Gelost in Lubeck en weer geladen in Möln.
Bij de Wismarbucht moesten we ver af houden i.v.m. de droogten aldaar.
Toen via de tonnenlijn kris-kras naar Wismar. Je moet steeds de tonnenlijn aanhouden en allerlei bochten nemen om de droogten te ontwijken. Het nadeel ervan is dat je de wind altijd wel meerdere keren verkeerd hebt. Aangekomen in Wismar waaide het al behoorlijk hard en moesten ze ons met 4 man helpen om te landen. Naar het havenkantoor gegaan om 17.00 uur. De havenmeesters zijn meestal 2 x per dag een paar uur aanwezig. Na een kwartiertje op het bankje te hebben gezeten kwam een zwaarlijvige, puffende havenmeester aan. Hij moest eerst nog een zeeschip vastmaken. De vriendelijke lobbes vroeg de naam van onze boot. Ik zeg duidelijk Grietje. Nou er is geen Duitser die dat verstaat. Ik zeg nog van zoiets als Gretel of Gretchen. De meesten maken er een rotzooi van Dus ik buchstabiere (uit mijn hoofd geleerd) Gustaf. Rudolf. Ida. Eduard Theo. Jod. Eduard. Ach, Krietje, zegt hij. Ja precies, Krietje , zeg ik. En hoe lang is de Krietje. Ik zeg 1.55 m. Hij lag languit achterover geleund in zijn stoel, maar zat verschrikt rechtop en zei: nein. Glaube ich nicht. Ik zeg ja, want mijn vrouw Grietje is niet langer. Toen was het ijs gebroken en hij begon ook maar een mop te vertellen, die ik ook niet begreep.
Wismar is een hele leuke stad en kunnen hier dan wel verwaaid liggen. Ook weer veel van die drijvende viskramen. Het ouderwetse kwam me bekend voor en je kunt dan ook heel goed zien dat het de vroegere DDR was. Vroeger kwamen wij ook met ons schip achter het IJzeren Gordijn. Naar de plaatsen Haldesleben, Magdenburg en Aken aan de Elbe. En die steden waren ook zo. Ze lopen hier dan ook wat achter en kunt dat zeker in de winkels zien. Doet me denken aan de tijd van Ot en Sien. Weinig aangepast, behalve de prijzen. Dus onze tijd hier bestaat uit winkelen en luisteren naar weerberichten. Op het ogenblik waait het een windkracht of 3 te veel. Nou dat was het weer en wachten op beter weer.
Van zondag 9-6 t/m vrijdag 14-6-2013. Totaal 804 km / 23 sluizen / 96 uur.

Daar zijn we weer. Het is zaterdag 15 juni en liggen in Rostock.
Gisteren waaide het behoorlijk en 's avonds tot 's morgens zou het windstil worden en later op de dag zou het weer behoorlijk aantrekken. Dus om 5.uur de touwen los en geef hem van katoen. Ach wat geeft het, we hebben toch vakantie en genoeg tijd. Op de heen weg naar Wismar zijn we via het Offentief gegaan en vanaf Wismar via het Grosses Tief. Vlak voor Warnenünden begon het al wat harder waaien, we zaten redelijk op hoge wal. Onderweg de navigatielampen nagekeken. Want de kapitein en ik willen steeds vroeger weg om op tijd weer aan te komen. Dat wordt de volgende keer 's nachts dus. Het heeft een voordeel, want we kunnen dan nog mooi even de stad in en daarna puffend op de bank in slaap vallen. Rostock is mooi en in de stad was het gezellig druk. Eén straat heb ik 6 keer gezien. Twee keer door gewandeld en toen bleek de sleutel van de boot te zijn verdwenen. Ikke nog een keer de straat terug en jawel hoor. Op het bankje waar we hebben gezeten om uit te rusten (je weet wel, 5.00 uur vanmorgen) lag het sleuteltje. Nog via de Altstadt weer terug naar de boot. Het was intussen wel behoorlijk gaan buien. Aan boord zijn we als een blok in slaap gevallen en schrokken ons verrot toen er ineens een hele felle bui waaide. Alle hens aan dek en dubbele touwen vast gezet. We liggen nu op zo'n drijvend vingerpier steigertje. Niet zo gelukkig. De meeste ligplaatsen waren voorzien van 2 palen. Achteruit erin varen, 2 touwen naar voren en 2 touwen naar achteren en je kon achter zo van de boot stappen. Was eerst even winnen, maar Grietje stond voorop en bracht 2 touwen op de palen en stond dan, net als een cowboy op een paard, met de 2 touwen te vieren tot we achter bijna bij de steiger waren. Later ging het als vanzelfsprekend. Ligt mooi, want je hebt geen buren. Iedereen ligt los van elkaar.

Ik heb nu internet voor 2 euro en kan nu even mailen en op mijn rekening kijken hoe ver we nog kunnen varen. Ik heb ook op windguru gekeken en wordt een beetje triest. We moeten nog een rot stuk om Darsser-ort. Het is hier wel mooi hoor.
Langs mooie stranden en badplaatsen. Doch onze boot is niet geschikt voor de Oostzee. Je moet alleen met weinig wind varen, want de wind komt regelmatig verkeerd. We hebben nog steeds geluk gehad met de windrichting. We liggen nu naast een zeilboot, die altijd vaart. Ook nog met windkracht 12, zei de schipper. Grietje hoorde het ook en die moest ik later weer bij bewustzijn brengen.
We zijn vanaf Rostock naar Warnenünden gevaren. We willen daarna naar Rügen. Vandaar moeten we slag van 90 km. maken om binnen Hiddensee of Stralsund te komen. Afgelopen winter heb me huiswerk gemaakt en zag een kleine haven in Darsser-Ort. Dit is een noodhaven, alwaar alleen een reddingsboot ligt. Je mag deze haven alleen aandoen bij nood en dood. Het wordt dagelijks via de post afgeroepen dat je deze haven niet mag inlopen. Via via had ik gehoord dat er geen water genoeg staat en geen tonnen liggen. Op de vaarkaart staan wel tonnen. Onze buurman, van windkracht 12, vertelde mij dat er voor onze boot water genoeg was. Eigenlijk logisch, want de reddingsboot ligt er ook. Qua natuur moet het geweldig zijn volgens onze buurman en hij zwijmelde er bij. Zo mooi, zo mooi.
Verder is daar alles verlaten. Hij zegt, je moet net doen als je ziek bent en na een uurtje weer beter. Kun je nog even wandelen. Als we er echt in gaan, zullen we ook wel echt ziek zijn.
Onderweg hebben wij veel tips gehad waar het mooi is in Rügen en omstreken. Te veel om aan te doen. Maar we zullen een aantal tips proberen te gebruiken. Maar weer afwachten.
Ik stop er vandaag mee.
Groetjes van ons.

Van zaterdag 15-6 t/m zaterdag 15-6-2013. Totaal 879 km / 23 sluizen / 105 uur.

Het is de 16e.
Zondag tegen de middag vertrokken naar Warnemünden. Daar hebben we geen spijt van gehad, want het is prachtig plaatsje. Een beetje Volendam-achtig. Dus vis eten. In de Alter Strom was het wat onrustig en in de jachthaven gaan liggen, die ernaast ligt. Een veilige plaats, want ze hebben er kort geleden een dam om gelegd. Voorheen moest je er met een noordenwind uitvluchten. De vele grote oceaanstomers en cruiseschepen varen bijna over je voorsteven. Veel toeristen en een mooi uitzicht. De ene oceaanstomer na de andere vertrekt en komt. De volgende morgen om 4.30 uur de haven uit. Je weet wel, bang voor de opstekende wind. Een beetje vergist, want om 5.00 de haven weer in. Tjonge, tjonge. Volgens mij had ik me vergeleken met zo'n zeeschip. Dan maar de Aldi en 's middags en 's avonds nog weer even over de gezellige boulevard. Bovenin de vuurtoren gekeken en gezien wat we gemist hebben. Morgen een herkansing, want de wind gaat afnemen en naar het oosten. Zal wel weer vroeg worden. Afijn zo kun je van de volledige dag genieten he.

Van zondag 16-6 t/m zondag 16-6-2013. Totaal 892 km. / 23 sluizen / 107 uur.

Vandaag 25 juni 2013.
We liggen in Freest. In dit gebied zijn de meeste zonuren van geheel Duitsland. Wij liggen hier nu en het regent pijpenstelen. Ja, ja de statistieken. Volgens een buurman met internet was er maar één regenbui in Europa en die hing de gehele dag boven ons.
Maar wij hebben toch nog steeds redelijk tot mooi weer gehad hoor. Gisteren was het hier het warmst van heel Duitsland.
Maar beginnende bij Warnemünden.*(foto)* Niet schrikken. Johannes en Grietje stonden om 4.00 uur aan dek en om 4.15 volle koers naar Hiddensee. Dat is een kelere eind zonder vluchthavens. Het is 45 km. naar Darsser-Ort (ik noem het Kaap de Goede Hoop), de bocht om en dan nog 45 km. naar Hiddensee. Daar moet je ver afhouden en halverwege het eiland 90 graden naar stuurboord door het smalle Gellenstroom. Niet het mooie, oh zo mooie Darsser-Ortt aan.
We hadden een goede wind. Om de bocht een beetje schuin van voren. Hadden zei ik, want een uurtje voor Hiddensee begon de wind te draaien uit noord en aan te wakkeren. Bij het eiland hadden we het voor de wind, toen we 90 graden naar stuurboord gingen. Eindelijk binnen. Doch binnen betekent daar nog meren (Bodden) van 20 km. breed. Via allerlei geultjes, weer naar boven gevaren en afgemeerd in Vitte *(foto)*. Dit moet één van de mooiste natuurgebieden van Duitsland zijn, zoals honderden jaren terug. Er is mij verteld door een Poolse passagiersbootkapitein dat het daar puur natuur is en geen auto te bekennen zijn. Alleen de dokter had er eentje. Doch de politie, brandweer, vuilnisman, en de natuurbeheerder had er ook een auto. Verder wat paard en wagens. Dus toch nog uitkijken, want een ziekenhuis was er niet. De ene na het ander passagierschip kwam er aanleggen en de watertaxi's voeren als gekken over dat natuurlijk merengebied. Maar verder was het rustig. Wij zijn daar aan het fietsen geweest. Het eiland is ongeveer 20 km. lang, waarvan de beide uiteinden alleen te voet toegankelijk is of verboden. Want geheel Rügen is één groot natuurreservaat.
Ik vroeg de havenmeester om een internetverbinding. Deze man zei dat ze niet zo modern waren en vroeg vervolgens 22,50 euro liggeld, ex water en stroom. We hebben overal nog liggeld betaald, want je bent echt afhankelijk van de

jachthavens. Gemiddeld tussen de 15 en 18 euro. Dat is natuurlijk ook een reden om niet in elke haven zolang te liggen. Alleen de vriendelijke lobbes in Wismar vroeg een tientje. Toen maar 2 dagen blijven liggen (verwaaid).
De volgende dag in de namiddag vertrokken om naar Ralswiek te gaan. Touwen los en vooruit maar weer. Helemaal in die hoek achterin de Grosser Jasmunder Bodden. Daar wordt dagelijks in de zomer een openluchtvoorstelling gehouden. Zeer bekent en dat had ik afgelopen winter gelezen en wilden wij wel eens zien.
Och ja, we hadden nog niets beleefd. Nadat we een half uur waren vertrokken uit Vitte, zag ik een grote zeilboot, genaamd "Augenweide". Nou hij had zijn ogen niet wijd genoeg open gehad, want hij zat zo vast als een huis. Het was op een driesprong en had de verkeerde kant van de ton genomen. Ik kon er niet bij komen, doch 5 mensen stonden met hun armen te zwaaien. Wij maar weer helpen. Boven de wind een touw laten vieren. Dat schip lag 1.80 m. en naast de tonnen stond maar 0,50 m. Je moet na gaan. Daar in de Hahnentief Schaar was de vaargeul maar 20 m. breed. Volle twee uur getrokken. Het laatste half uur lag er een SAR-boot te wachten. Eén of andere redding en/of rode kruisboot. Eindelijk los en de zeilboot kreeg zo'n gang, dat hij weer spontaan aan de andere kant aan de grond liep en mij bijna mee scheurde. Die gek. Het was weer wat begonnen te waaien en door het geharrewar met wind en de nodige passagier vaart in die smalle geul(rin), nabij de driesprong voeren we elk een kant op. En zij maar weer zwaaien met hun armen. Weer een zootje gasolie en illusie armer. Maar wel een goede daad verricht zei Grietje. Maar ja , je wilt zelf ook geholpen worden he.
Onze plan veranderde en zijn naar Breege gevaren en geen spijt van gehad, want de volgende dag gefietst over het eiland naar het noordelijkste deel. Via Putgarten, met een prachtig uitzicht over de krijtrotsen, naar Kap Arkona. De oude en nieuwe vuurtoren.
Twee dagen gelegen.
De volgende dag naar het volgend uiteinde: Ralswiek, in de Grosser Jasmunder Bodden. Ook weer winderig (altijd winderig). Het is daar 20 km breed en moet wel de tonnenlijn aanhouden Overal in het gebied van Rügen en Usedom liggen ondiepten

Van zand en/of stenen en rotsen. In de vaargeul kun je je staande zat drinken (7.m.) en naast de geul krijg je nog geen natte enkels. Bij wind ook nog een sterke stroom.
Zeer verraderlijk 's Avond het "Störterbeker Festspiele"geweest. Een openluchtspektakel onderaan een mooi kasteel. Het spektakel speelde zich af op het strand. Een groots opgezet stuk met een paar honderd artiesten en stuntmannen. Dertig paarden en 4 schepen.
Een zeerover met een soort Robin Hood verhaal. Heel leuk.
Wij waren om 18.45 uur aanwezig, terwijl het om 20.00 uur begon.
Wat is het geval, zaterdag was de officiële voorstelling met aan het einde een vuurwerk. Vrijdag was de generale. Precies hetzelfde. We wilden zaterdag, maar die kaarten waren bijna uitverkocht en moesten dan helemaal achteraan zitten voor veel geld. Vrijdag was het goedkoper en mocht men zitten waar men wou. Vandaar zo vroeg. Deed me aan de Witte Zwaan denken. Is de zaal ook al vol voordat de deuren open gaan. Afijn, wij een plaatsje zoeken. Prachtig weer en genoten van het uitzicht op zee en de mensen. Er kwamen steeds meer en ten slotte zat het vol. 7998 Duitsers en 2 Nederlanders. Ik zei ja genoten van het uitzicht, want iedereen (behalve die 2) liep met braadworsten, bier, popcorn, vissticks e.d.
Ik zei tegen Grietje: hebben ze nou in een week niet gegeten of is het voor niks. In de pauze ik maar heen. Nou, niks voor niks. Wat ik wel zag, dat waren hele lange rijen mensen voor die talrijke kramen. Ze noemen dat Schlangen en deed me denken aan die tijd van Oost Duitsland, wat ik eerder vertelde. Zeer lange rijen, maar correct. We hebben later aan boord maar knakworst gegeten bij een pilsje, met uitzicht op zee. Deed me denken aan het Oosten, wat ik al zei. We lagen in 1975 acher het ijzeren Gordijn te Maagdenburg. Een arbeider bij ons in het ruim gaf me 10 Oost-Duitse marken. Zo maar. Dat dacht ik. Maar ik gaf een liter jenever en de deal was gesloten. Misschien heb ik het wel eens verteld. Als je de grens passeerde werd je nogal grondig geïnspecteerd en op de terugweg werd je bijna ondersteboven gekeerd. Je mocht geen geld meenemen. Een beetje en dan opgeven en terug weer opgeven wat je uitgegeven had. Geen marifoon gebruiken. Geen panoramatijdschriften en bijbel en geen pornobladen enz. Met die 10 Oost-marken (waren ongeveer 3 Westmarken waard) gingen wij de wal op. Je mocht ook niets wisselen. Wij, Grietje, ik en onze zoon Martin, op stap…. Met een tram naar de stad, de gehele middag naar de kermis, overal in en een foto laten maken en wat lekkers gekocht. Vandaar dat ik aan die Schlangen dacht. Hele lange rijen mensen voor de kraampjes. Terug aan boord en nog geld over. We zitten nu ook in het Oost-Duitse, maar voordat ik met mijn ogen knipper ben ik het tiendubbele geld kwijt.
De Volgende dag naar Stralsund met weer die rottige wind. En het kan daar verschrikkelijk stromen. Het lijkt niet ver, maar de afstanden zijn nog behoorlijk als je geen opper hebt.

De Marinahafen in en stad in geweest. De volgende dag naar het Ozeanum. Was ik nieuwsgierig naar. Vele vissen, maar geen grote zoal ik had verwacht. Toch leuk.
Weer verder. Ons streven was de mooie toeristische plaatsen Greifwald en Lauterbach aan te doen. Er was één maar. Maar een meer van 25 bij 25 km. Ik wou eerst naar Greifswald en dan naar Lauterbach en vandaar oversteken naar Usedom. De wind was vanuit de wal en wij maar koers naar Lauterbach. Kort onder de wal doorvaren kan niet, dus ik zal je de rest maar besparen. Leuk plaatsje en weer bij aankomst op zondag markt en weer vlug de wal op. Gezellig marktje aan de haven met weer kleine vissersboten en vis gegeten. De volgende dag met het treintje, "De Razende Roland", en mooi weer naar Göhren. Het was het laatst historisch treintje uit 1953, dat nog in bedrijf was. Het ding raasde met een gang van nog geen 30 kilometer per uur door het prachtig natuur landschap en hele mooie badplaatsen. En toen waren we weer op (bijna) het zuidelijkste gedeelte van Rügen.
Ook is het hier weer één in al natuurpark. Wat mij verwonderde. Toen we in de trein zaten, begon het behoorlijk te stinken en te roken. De deur en ramen stonden open. Het was een locomotief dat op kolen liep en het was één in al zwarte rook in het natuurpark.
Grietje zei: Ik heb het gevoel dat we in een verhaal van Agatha Christie zaten. Zo'n ouderwets, doch goed onderhouden treinstel. Geweldig. Ik nieuwsgierig en door dat ding heen gelopen. Was er ook nog een buffetwagen met hapjes en drankjes. Harstikke leuk man.
Nou wij daar heen en een kopje koffie en later een pilsje genomen. Wat kon mij gebeuren met 30 km p/u. Een mooie badplaats.
Trouwens langs al die kusten aan de Oostzee liggen prachtige stranden en badplaatsen.
Wij blijven onrustig, zolang we op de grotere wateren zijn. De volgende dag en de 2 dagen erna zou de wind toenemen en naar het noord-westen gaan. Hij komt dan van Denemarken, Zweden of Finland (in ieder geval ver weg) en we moeten nog 2 keer die plas over. Terug naar Greifswald en dan weer naar Usedom. Na kort en duidelijk beraad hebben de kapitein en ik besloten om 's avonds om 18.00 uur en met mooi weer rechtstreeks naar Usedom te varen. Harstikke leuk, achter het eiland Vilm langs en langs de mooie zuidkust van Mönchgut en dan oversteken en dat met mooi weer. Het is net of de duvel er weer met speelt. Bijna aan de ander kant ging de wind weer uit zee draaien. Doch, we waren al onder de wal van Usedom. Ook hier weer die verschillen van diep en ondiep water. Eindelijk van die rotzee af, zei Grietje. We krijgen nog een 2 meertjes van 25 bij 25 km, zei ik en toen zei ze niets meer. Maar we zijn de eerste beste haventje over stuurboord in gevaren en dat is ook leuk. We liggen in het vissershaventje Freest. Helemaal in de hoek bij een oud kottertje opzij, dat niet meer vaart. Uit de wind, tv ontvangst, winkeltje aan de haven, koffie en bier aan boord en Grietje. Wat wil je nog meer.
Vanmorgen was het al vroeg een gedoe hier. Hier liggen zo'n 15 kleine vissersbootjes. Heel leuk. De grootste is even groot als onze boot. Liggen allemaal vis te lossen, wat ze vanmorgen gevangen hebben. Worden hier ook schoon gemaakt door de vissers zelf. Een kleine afslag en verwerkingsfabriekje. Hier lopen een heel hoop mensen met plastic tasjes, mandjes e.d. rond en kopen rechtstreeks van de vissers. Ze maken het vis schoon waar je bij staat en gooien terplekke het visafval in het haventje. Harstikke leuk man. Heb vanmorgen mijn rondje gemaakt en hier en daar een praatje gemaakt. Ze zijn aan het lossen, vis schoon maken, netten repareren enz. En niet voor de toeristen hoor. Allemaal beroepshalve. Een uitstervend ras. Achter ons ligt een bootje, ter grote van een roeiboot. Met de sympathieke visser van 50 jaar gepraat. Ik zeg tegen hem: je vist hier zeker vlak om de hoek he. Nee, zegt hij, ik ga de zee op. Ik voelde me gelijk een lafbek. Hij vertelde me dat het vandaag de gehele dag zal regenen, meer wind komt en het morgen 6 tot 8 bf. gaat stormen vanuit het noord-westen. Ik hoef geen weerberichten meer te luisteren, ik heb mijn visser. Tot nu klopt het, de storm komt morgen dan nog, maar je voelt het al aankomen. Heb alvast een touwtje extra vast gezet en zit nu al een paar uur achter de computer om vervelende verhaaltjes te vertellen. Als jullie er flauw van zijn: Dan shift-delite. Wat we nu gaan doen, weet ik niet precies. Ik had me meer op de Oostzee en Rügen geconcentreerd. De verdere planning weet ik wel, maar van hoe en wat zien we wel. We gaan eerst nog door Polen, als we niet vast gepakt worden. Ik las ergens dat je maar 1 liter alcohol p.p mee mag nemen. En de douaneboot ligt op je te wachten bij ton 15, tussen de Kleines Haff en Grosse Haff. Of dat nu verleden tijd is weet ik niet. Kan ik de drank wel voor die tijd wel opdrinken, maar dan pakken ze me ook op.
Nou, na deze onzin stop ik er mee.

Van maandag 17-6 t/m dinsdag 25-6-2013. Totaal 1185 km. / 23 sluizen / 141 uur.

Moi, het is vandaag zondag de 30e en liggen in Schwedt. We hebben 3 dagen in Freest verwaaid gelegen. Het stormde en wij lagen in Abrahams schoot, achter in het haventje en uit de wind. Dus gezellig babbelen met onze visser. Hoewel gezellig. De eerste dag waren er van die schoolkinderen door zijn net gevaren en natuurlijk kapot gevaren. Hij heeft vervolgens 3 dagen gemopperd en aan ieder die voorbij kwam hetzelfde verhaal vertelde. Wij hoorden dat natuurlijk, want zij werkterrein lag 5. m. van ons. Toch bleef hij steeds vriendelijk. Hij vertelde dat de leider van die kinderen hem vertelde dat hij kampioen zeiler was. De visser vertelde hem dat Nikki Lauda ook niet door een akker racet en hij dan ook maar om de netten heen moest zeilen. En de visser maar door: onverantwoord om met die kinderen en het slechte weer op komst en met de vliegtuigwrakken aldaar. Ik zeg: vliegtuigwrakken; en was direct wakker. Ja, ook die liggen daar nog. Dus een reden temeer om in de tonnenlijn te blijven.

Na 3 dagen vertrokken. Met havenmeester afgerekend. Totaal 10 euro en 2 potten bier voor het stroomgebruik aan de visser. Je zou bijna blijven liggen. Ik heb me laten vertellen dat Ueckermünden mooi is en dat is ook zo. Je moet wel 3 km. naar binnen. Via de Peenestroom en Keines Haff naar Ueckermünden. Nabij Kamp / Karnin ligt een grote spoorbrug in de midden van de Peenestroom. Ja, in het midden, want aan beide uiteinden was geen brug te bekennen. Een eiland dus. Nog een herinnering aan de oorlog. Ik zag toevallig voor de tv, dat ze het willen herstellen. Het is een soort monument geworden.

Op de Kleines Haff ook weer winderig (tot vervelends toe) en schuin naar onze bestemming. Een stuk afgesneden. Geen netten en vliegtuigwrakken. De volgende dag naar Stettin, via de Stettiner Haff en Grosse Haff (Wielki Zalew). Ook hier wou ik een stukje afsteken. Het was trouwens mooi weer. Maar dat wil echt niet. We hadden wel 15 tot 20 km. zicht en het stikte van visnetten. Vooral op de Grosse Haff, dus het Poolse gedeelte.

Via de hoofdroute kon je dan bijna niet missen om het goed te doen. Ik had nog voorzichtig voorgesteld om even naar Swinemünden te gaan. (2 uur heen en 2 uur terug). Maar een hatelijke en verwoestende blik deed mij besluiten om toch maar naar Stettin te varen. Nog even achter het eilandje van Trzezbiez langs. Daar zag ik een Nederlands baggerschip liggen, die ik regelmatig op de Eems zie en nog even een paar woorden Grunnings proatn doan. Zeven km. voor Stettin moest een Marinahafen zijn en wij daar in. Nou een gewoon haventje, waar wij opvielen, gezien onze grootte. Wel een marinahafen, zoals zij het noemen. Hoe zou een eenvoudig haventje er uit zien! Ik denk even douchen en hij vroeg me gelijk 3 euro voor een douche. Je wil niet weten hoe oud en verlopen het er uit zag.

Ik had het gevoel dat ik afgezet werd. Hij stak het gelijk in zijn zak en het havenbriefje klopte ook niet. Ze hadden ons bang gemaakt voor diefstal in Polen en wat al niet meer. Ze komen 's nacht met bootjes bij je en stelen je hele boot leeg. Je zou bijna weer terug gaan. We hebben voor de zekerheid maar de losse dingen naar binnen gedaan en het nodige verstopt.

De boel op slot, want stel je voor dat ze aan boord komen en niets vinden. Je moet je dan schamen. Maar het viel allemaal mee. De volgende dag met de supermoderne tram naar de stad. Supermodern was hij in de jaren 50 van de vorige eeuw. Je weet niet wat je ziet. Zo oud en versleten. De stad in, de buitenwijken zo oud als wat en veel armoede. Hier zie je hoe rijk Nederland is. Midden in de stad was trouwens een modern winkelcentrum. Dus hier had de luxe ook een aanval gedaan.

Je verstaat geen mens en om een 2e dag te blijven leek ons niets. Terug aan boord nog bij het winkeltje aan om broodjes mee te nemen. Je kon hier de broodjes en tramkaartje kopen met euro's. Door het winkeltje kon je maar met 1 persoon doorlopen, zo klein. Dus schuiven. Maar het was er ontzettend druk en je kon er van alles kopen. In Frankrijk zie je Jan en Alleman met een stokbrood lopen, maar hier lopen ze 's morgens allemaal met een bierfles in de handen (in de buitenwijk).

De volgende dag toch maar verder en ik wou aan de stad liggen, alwaar het voor niets ligt. We blijven dan toch aan boord. Maar de stadkade wordt helemaal vernieuwd en er was een ligplaatsverbod. Het is trouwens een grote havenstad met veel zeeschepen en scheepsbouw. Dus het leeft hier wel. Boven de stad bij een duwboot opzij, die ik al eens geloodst had op de Eems. Ik de 3 mensen uit dankbaarheid een pilsje gegeven en zij mij 220 volt stroom. Dus weer quitte. Trouwens de kapitein vertelde mij dat de Oder in de stad vandaag gestremd zal zijn en een gedeelte van

de stad geëvacueerd zal worden. Och, niets verbaast me meer. Een bom moest onschadelijk gemaakt worden. Wij zijn er misschien wel over gevaren en wie niet. Naar 35 km. Oder zijn we nu op het Hohenstaaten Fridrichsthaler Wasserstrasse (ik heb de naam niet bedacht hoor) terecht gekomen en zijn weer op Duits grond gebied en heb mijn Pools begroetingsvlaggetje weer op geborgen. Geen dieven en douanes gezien.
Allemaal spookverhalen. En ik schrijf niet meer over wind.
Nou dit was ons avontuurtje Oostzee.
Om terug te kijken:
Een heel mooie route, geweldige stranden en badplaatsen, prachtige Hanzesteden en een schitterende natuur. Doch voor een motorboot niet het geschikte vaarwater. Altijd naar het weerbericht luisteren en op de juiste momenten varen. We hebben op de Oostzee geen één boot van ons soort gezien. En heel weinig Nederlanders. Zelfs de meren zijn groot. Je moet hier een zeilboot hebben. Pas boven Stettin zie je weer wat van de kruisers varen.
Maar ik zou het niet graag gemist willen hebben.
Tot kiekes moar weer.
Groet'n van:
Kapitan: Grietje Hamstra.
Zaloga: Johannes Hamstra.
Nazwisko: Hamstra.
Właściciel: Hamstra.
Motorówka: "Grietje".
Nazwa lodzi:"Grietje".
Data urodzenia: 26-04-1947.
Miejsce zamieszkania: Ganzebloemstraat 1.
Port macierzysty: Groningen 9731 CM.

Van woensdag 26-6 t/m zondag 30-6 2013. Totaal 1382 km. / 23 sluizen / 164 uur.

Hoi allemaal,
We zijn met bloedheet weer afgemeerd in Ernker, op de Dämeritzsee en nog steeds geen internet. Sorry.
Vanaf Stettin *(foto)* zijn we de West-Oder opgevaren tot de sluis Hohenstaaten. Een paar km./per uur stroom tegen. We hebben tot nu toe al het hoge water kunnen ontlopen. De bedoeling was om in Finow te blijven liggen en het Hebewerk en omgeving te bekijken. Bij het Hebewerk konden we niet overnachten of we moesten er voor blijven. Dat enorm bouwwerk gaat ook wel eens kapot, heb ik gelezen. Er is er maar eentje en dan moet je over de Oost-Oder (via Frankfurt aan de Oder) naar het Spree-Oderkanal. Oder was ook gestremd. Kijk maar op de kaart, hoever om. Het oude Finow kanal was ook gestremd. Dus door de grote mekano-doos, want zo noem ik dat geval. Het doet me denken aan mijn kindertijd, dat ik een mekano-doos kreeg op mijn verjaardag. En maar sleutelen. Nou dit is me toch een stuk ijzer. Ik geloof het oudste Hebewerk. Boven het stuk ijzer was dus ook geen plaats om te liggen. Ik chagrijnig door. Een heel poos chagrijnig, want ik ben van ergernis over het dood kanaal door gevaren naar de sluis Liebenwalde. Dat is een kilometer het Obere Havel Wasserstrasse in. Daar hebben we 2 dagen gelegen. Mooi in de natuur.
Grietje wassen en ik de boot grondig schoon gemaakt. De kettingbak geverfd. De vorige eigenaar heeft niet geweten dat er een kettingbak in het schip zat, want er moest nog wat roest uit. Toch nog een nuttige dag. De volgende dag komt er een Duitser, met een Hollandse vrouw, achter ons te liggen. En zoals een echte buur betaamt help ik hem met afmeren.

Direct er op zegt hij of ik een tappilsje lust. Die man kon mij nog niet goed, anders had hij het niet gevraagd. Dus een pilsje of 3 en ja hoor; de Polizei. Ik had me al scheel betaald aan liggeld op de Oostzee en lag dus nu op een plek voor de sluis wat niet mocht. Volgens sommigen wel, maar sinds iedereen dit gebied ontdekt heeft, zijn de regels wat aan gescherpt. Staat trouwens ook levensgroot op een bord, alwaar ik naast lig. De vrouwelijk agent(de meerdere) vertelde ons netjes van hoe en wat en mijn Duitse vriend begon en één keer zijn Duitse maul open te trekken en zegt: Ich habe getrunken und her auch. Bij deze was ik ook schuldig. Met andere woorden; we mogen en kunnen niet meer varen. Ik hoefde niets te zeggen en hield me angstvallig stil. De agent wist het even niet meer en ging maar even naar al die andere boten om te controleren. Kon ze even nadenken wat ze met ons moest doen. De Duitse zijn vrouw, Grietje en ik zeggen nog . Je kunt beter vliegen vangen met stroop dan met azijn. Ik weet het, want het overkwam mij ook dikwijls. Afijn, hij heeft zich verder rustig gehouden en de agente heeft nog weinig gezegd en is aan boord gestapt en weer nukkig vertrokken. Eind goed, al goed.
Van Liebenwalde naar Oranienburg gevaren, aan de Oranienburger Havel. Leuke vrije plaats. Vervolgens de volgende dag naar het einde van de Havel Oder Wasserstrasse gevaren en op de splitsing van de Spree weer 2 dagen vrij gelegen. Mag 1x 24 uur. We schrokken, want we lagen tussen 4 Nederlanders. Zoveel had ik in al die weken nog niet gezien. Ook later, zeer weinig Nederlanders. Het Oude Spandau in. De stad is nog ouder als Berlijn, heb ik me laten vertellen. Zaterdag zijn we eerst 1 km. afgevaren op de Untere Havel olie en water gebunkerd. Daarna nog 3 km. naar beneden en naar de Marina Lanke Werft gevaren om te zien hoe het er nu uit ziet. Misschien heb ik het al eens verteld, maar ons laatste schip van 67 meter is hier gebouwd in 1955. Wij hebben hem toen gekocht in 1975 en gevaren tot 1986. De eigenaar was niet aanwezig en konden dus geen babbeltje maken. Maar de vrouwelijk haven meester begon te glimlachen en vertelde dat de ouwe baas 's middags zou komen. Ik zei, doe hem de groeten, want daar wacht ik niet op. Het is nu een grote Marinahafen geworden. Misschien later eens.
Weer terug, stroomopwaarts en de Spree in. Een stroompje van een kilometer of 3 tegen en op weg naar Berlijn. De bedoeling was om in Charlottenburg te blijven. Ik had al 3 dagen geen tv gezien en wou wel eens nieuws en waterstanden bekijken. Onder de bomen wou niet en dus door naar Berlijn. Midden in de stad. De Mitte waren 5 vrije ligplaatsen……bezet. Even door gevaren naar de sluis en recht omkeerbaar gemaakt, want we willen toch graag een beetje in de drukte liggen. Terug naar de Mitte en nog 4 boten. We komen van geluk nog eens onder de tram. Snel afmeren. Weer 24 uur vrij. Vanaf Stettin hebben we niet meer betaald en zijn dan maar een keertje uit eten gegaan. Het is behoorlijk druk met rondvaartboten tussen 10.00 uur en 19.00 uur. Maar wij willen toch de stad in. Het is een behoorlijk groot dorp. Zo'n 3,4 miljoen inwoners. Wij de stad in op zaterdag. Gezellig druk en met vermoeide voeten weer aan boord. We hadden al een aantal bekende (toeristische) plekjes bezocht. De volgende dag een rondtour met de bus en hadden dan alle toeristische plekjes gezien. Op z'n Japans.
's Avonds nog naar een lasershow gekeken, vlakbij de boot. Over de Reichstag en Bundesamt. Heel mooi, maar met gemengde gevoelens naar gekeken. De oorlogen van Duitsland en de Muur kwamen er veelvuldig in voor. De stad laat nog veel zien van de Muur en de omgekomen Joden. Het is een joekel van een stad, want we hebben vandaag 28 km. gevaren en liggen nog binnen de grenzen van Berlijn. Vanmorgen vertrokken.
Het was zo wie zo de bedoeling, maar toen de Polizei om 9.00 uur al de bootsnamen van de liggers in de Mitte opschreven, heb ik mijn broodje even laten staan en ben vertrokken. Na 2 en een halve dag. Vandaag dus vanaf Berlijn over de Spree, door de stad. Via de Spree, voorbij Köpenick, via de Müggelspree tot Erkner. Een hele mooie route, door Klein Venedig. De bedoeling is om via Schmöckwitz weer naar Köpenick te gaan. Moet een leuk stadje zijn er is waarschijnlijk wifi. Nou dat was het weer.

Van maandag 1-7 t/m maandag 8-7-2013. Totaal 1569 km / 26 sluizen / 191 uur.

Hallo, hier zijn we weer. Alles oké thuis, hoop ik. Nog steeds geen wifi. Vandaag heb ik nog geïnformeerd, maar ik durf het niet goed aan. Je kunt een dongel kopen of zoiets. Maar de berichten zijn niet altijd optimistisch. Volgend jaar maar eens meer informatie op doen.
Ik dacht dat het in Duitsland beter ging, maar dus niet.
Het is vrijdag de 12e en liggen in Brandenburg.
Maandag vanaf De Mitte in Berlijn zijn we de Spree op gevaren naar Erkner. Venedig en de Grosser Müggelsee, Klein Venedig, Müggelspree, Dämeritzsee naar Erkner. Dus aan de oostzijde van Berlijn. Een hele mooie route. In Erkner was een ligplaats voor 2 boten en er lag een Nederlander met 3 honden aan boord van een niet al te grote boot. Als de één niet blafte, blafte de andere wel. Volgens de inlanders aldaar zou ik nog verder moeten naar Peetzsee. Een doodlopend gat en door een sluis. Moet je weer terug en je kunt ook niet alles bekijken. Het is hier overal mooi. De volgende dag meer weer op pad. Het varen in deze streek is mooi. Via het Gosenerkanal en Seddinsee naar Schmöchwitz. Even onder de brug door gevaren en de Zeuthenersee op gevaren. Het is zeer verleidelijk om de meren

naar het zuid-oosten van Berlijn te bevaren. Mooi gezicht. Maar weer terug en via de Langersee naar Köpenick. In de Alter Spree afgemeerd, alwaar we werden opgevangen door een voormalig Oostduitser, die daar met de boot lag. En na het afmeren met Grietje een heel gesprek voerde over Oost en West en De Muur. Op het gegeven ogenblik kreeg het westen de schuld en ben ik maar wat anders gaan doen. Er was weinig plaats en weinig ruimte, maar we lagen daar mooi bij een parkje en 's nachts de mensen daar praatten en dronken…… Het schijnt een gewoonte te zijn, want we zien dit overal en ze laten de lege flessen maar liggen. Doch 's morgens zijn de flessen weg. Mannen (in soms keurige kleren) halen ze weer weg. Ook in de stad zie je dat. Levert nogal wat geld op. Wat me op al die meren opvalt is dat het er stikt van de bootjes en steigertjes. Kleine jachthavens e.d. Tientallen, misschien wel honderden. Volgens mij bestaat de standaard uitrusting van een Oostduitser uit een steiger en een bootje. Alvorens ze misschien wel een huis hebben. Rare mensen die Duitsers. Gisteren op tv waren ze aan het demonstreren dat De Muur moet blijven. Hun ouders stonden en 1961 te demonstreren dat De Muur weg moest. Vanaf Köpenick, via het saaie Teltowkanaal terug naar het westen. Langs de mooie villabuurt op de Kleine en Grosse Wannesee. Dan via Kladowersee en Tiefersee naar Potsdam. Weer vrije plaats en 's avonds weer drinkers op de kade. Je hebt er geen last van en ze schenken helemaal geen aandacht aan je. Ze zijn wat aan het praten en barbecueën. We lagen daar met meerdere boten en zijn dan ook gewoon stad in gegaan. Een schitterende omgeving met tig kastelen en burchten. Ook zijn we al fietsend en/of wandelend door het prachtig Sansoucipark gegaan. In de namiddag de nodige boodschappen gedaan, want de supermarkt was 50 meter van het schip. Er zijn trouwens maar heel weinig vrije plaatsen. Je moet ze echt zoeken of weten en dan kunnen er maar een paar liggen voor 24 uur.
Vandaag zijn we in Brandenburg gekomen. Via Templinersee, Schwielosee en Zernsee weer naar de Untere Havel. Ketziener Havel, kleiner Beetzsee, Branderburger Niederhavel en zo in het centrum van Brandenburg.
We liggen aan een boulevard en het is hier weer redelijk druk met wandelden en pratende/zittende mensen. Wel gezellig. Trouwens dit is de eerste keer vanaf Stettin, dat we weer betalen Vijf euro. Morgen moeten we naar de duurdere jachthaven, want er komen wat historische schepen aan de kade te liggen. Had ik mijn oude tjalk maar behouden,

Nou zover maar weer. Jammer van het internetten. Weer niets. Ik kijk nu naar een Mac Donald uit, want daar kun je internetten.

Tot nu: Dinsdag 9-7 t/m vrijdag 12-7-2013, Totaal 1696 km. / 28 sluizen / 208 uur.

Hallo, daar zijn we weer en internet.

We zijn nog een dag in Brandenburg gebleven en zijn zondag via de Brandenburger Niederhavel, Breitlingsee, Plauersee en de Havel naar Rathenow gevaren. Gisteren voor de grote sluis gelegen en vanmorgen naar de binnenstad van Rathenow gevaren en liggen nu bij een restaurant, waar een vriendelijke restauranthoudster / havenmeester mijn de internetsleutel heeft gegeven. Ik moest wel afspreken dat ik geen muziek moet downloaden. Toen ik haar vertelde dat ik er geen verstand van had en de expert zo'n 1000 km. van mij af was, was ze tevreden en kan ik van hartelust internetten. We willen nog even de stad(je) in en blijven misschien liggen. Vanaf deze sluis tot Havel moeten we over de stuwen heen varen, aldus een Hamburgse collega. Ook de Elbe heeft nog genoeg water maar wel goed bevaarbaar. Uitgestrekte vergezichten bedoelt hij veel water mee, geloof ik. Afijn dat zien we overmorgen wel weer. Het is nu mooi weer en zitten op het achterdek. In de omgeving van Berlijn tot hier hebben we veel drijvende schafketen gezien. Het zijn van die hutten op drijvers met een aanhangmotor. Gisteren lagen we voor de sluis en heb ik nog even kort met zo'n ding gevaren / aangelegd. We lagen in het sluiskanaal, zo'n 50 meter van de Havel. Komen er 2 van die drijvend gevallen aan en die ene is 2x in de ronde gekomen, alvorens hij in het sluiskanaal zat. Het stroomde nogal op de hoek, maar dat had hij niet in de gaten. Vervolgens was hij 10 minuten bezig om aan te leggen, wat na die minuten nog niet lukte. Ik zeg tegen hem of ik even moest assisteren en hij knikte met een angstig hoofd van ja. Johannes als piloot dat ding aangelegd en ook nog de touwen vastgemaakt. Ze stonden met die touwen in de handen en wisten niet wat ze er mee moesten. Dus ook maar vastgelegd. Het was hun eerste dag en nog nooit op het water gezeten. Leuk he! Het was van mijn kant ook zelfbehoud, want stel dat ze 's nacht in ene keer tegen onze kont zaten. Afijn, we liggen nu rustig alleen in het stadje.
Tot zover even en ik probeer het nu weg te sturen.
Groetjes.

Van zaterdag 13 juli t/m maandag 15 juli 2013. Totaal 1748 km. / 214 uur / 29 sluizen.

Moi, het is vandaag zondag 21 juli en liggen in Schwerin.

Vanaf Rathenow weer terug naar het hoofdvaarwater, want we kunnen niet onder de bruggen door of we moeten afbreken. Op weg naar Havelberg. Het zijn sluizen met schuine muren, dus een beetje manoeuvreren in de sluis, zonder vast te maken. Beneden Rathenow kun je zien wat hier gebeurt is met het hoge water. Op de weilanden stond hier en daar nog wat water en het stonk nog een beetje. In het haventje van Havelberg heeft het water tot de douches gestaan, bovenaan de trap. Trouwens, bij het invaren van de haven van Havelberg ging het even fout. Op de kaart zag ik een ingang, met een brug. Ikke er in en ja hoor. Zeer smal en weinig water. Ik vroeg mij al af hoe iedereen hier in en uit ging. Maar 30 m. verder was nog en opening. Niet gezien. Dus terug en toen was het goed natuurlijk. Het kan ook niet altijd goed gaan he. Wij hadden een goede timing gemaakt, want nu stond er nog genoeg water op de Havel en Elbe. Het zal mij niets verwonderen als we begin augustus niet meer op de Elbe kunnen varen, vanwege het lage water. Het zakt behoorlijk snel. Ook hier weer de stad in. Elke stad even de sfeer proeven he.
Afvarig op de Elbe stond er nog 3.00 m. water en volgens de havenmeester van Wittenberge is de normale waterstand nog 2.00 m lager. Maak je het de ronde andersom en kom je in Dömitz, dan maak je de kans om dat de Elbe onbevaarbaar is. Rare wereld.
Eerst onbevaarbaar vanwege het hoge water en later vanwege het lage water.
Het is mooie rivier en mooie natuur. Je moet wel alert blijven, want de gehele rivier is bezaait met kribben en ze worden niet allemaal aangegeven. Je moet op de borden op de oever varen. Een aantal van de borden waren echter weg gespoeld. In Wittenberge sprak ik een inwoonster en die vertelde mij dat de rivier buiten zijn oevers was getreden en het water van dijk tot dijk stond, over een afstand van 1400 m. De gehele stad moest geëvacueerd worden. Ze hebben geluk gehad, want ergens op de Boven-Elbe in Sachsen was een dijk gesprongen, zodat het water weg kon en Wittenberge niet overspoeld werd. Ze zijn daar wat gewent, maar leuk is anders. Van Wittenberge naar Neu Kallis, via Dömitz. Ook daar zijn de mensen bijna verzopen. Kallis is de 2e sluis vanaf de Elbe op de Müritz Elde Wasserstasse en tot de 3e sluis heeft het water tot op de sluisdeuren gestaan. Onderweg waren ze de zandzakken weghalen. Op dat moment voelden wij ons niet erg gelukkig, want hier is toch ellende geweest. Het is natuurlijk niet altijd koek en ei. Bij het invaren vanaf de Elbe, kom ik in Dömitz een passagiersschip tegen. In de verbreding ga ik ver naar stuurboord en wacht. Wat doet die kapitein. Hij geeft één signaal. Prima denk ik. Ik lig ja aan stuurboord. Geeft hij weer hetzelfde signaal. Tot drie keer toe. Wil hij aan de verkeerde kant passeren. Ra.ra. De stuurman aan het schelden. Grote schepen hebben voorrang op kleine. Nou weet ik dat al jaren, maar ik kan nog steeds mijn boot niet optillen en aan de wal zetten om hem te laten passeren. Ik ben dan ook maar begonnen te schelden. De volgende dag naar Grabow, waar we prachtig lagen op het steigertje. Het was daar toch heel rustig. De pest is dat je in nergens legaal, onbetaald kan liggen. Overal is het verboden en moet je van nood de jachthavens in. De jachthavens stellen hier niks voor, vergeleken bij ons. Het doet overal wel heel gezellig aan. Veel haventjes hebben maar weinig en/of ruime plaatsen. In Banzkow hebben we ook goed gelegen. We zijn van het MEW afgeweken en de Störwassrstrasse in gevaren. Op weg naar Schwerin. Een lang recht stuk kanaal met allemaal oude eiken langs het kanaal op de dijkjes. Om elke boom was een doek gebonden met de woorden: help mij of red mij of laat mij leven en nog meer van die teksten. Ze staan daar al een paar honderd jaar en men wil ze nu kappen. Zogenaamd omdat de dijkjes het zullen bezwijken. In Banzkow vertelde een vrouw dat zij er aan mee had gedaan om de bomen te redden. Volgens haar was het geld welkom, wat de bomen zal opbrengen. We zullen het nooit weten. Bij het opvaren van de Schwerinsee was het een indrukwekkend gezicht. Bij het benaderen van de hoofdstad van Mecklenburg-Vorprommern zagen wij de stad en een enorm kasteel. Wij zijn er even om toe gevaren, zover het kon en een aantal foto's genomen. Daarna hebben we een klein haventje opgezocht aan de Schwaneninsel en liggen aan de buitenkant van een steigertje, met een prachtig uitzicht op het kasteel en het uitgestrekt meer. Het is nu bloedheet. We zijn nog even de stad in geweest en daar was het nog warmer. Omdat we al snel moe waren (we worden een dagje ouder he) hebben we klein ouderwets busje genomen en een rondtour door de stad en omgeving gemaakt. Zo hebben we ook een hoop gezien en gehoord van de chauffeur. Van de chauffeur van het treintje kregen we bij het betalen 2 consumptiebonnen. Na het verlaten van het treintje hebben we dan ook maar een biertje en een radler genomen bij het restaurant. Morgen gaan we waarschijnlijk nog even het centrum (lees: winkels) in. We kunnen hier natuurlijk wel zwemmen, maar de waterplanten zijn hier talrijk.
Wat we verder doen, weet ik niet precies. Ik had de

planning om nog verder naar het noorden te gaan. Naar het noorden van de Schwerinsee-Aussen. Ben je bijna weer in Wismar.
Maar als je elk meer hier wilt doen, kan je hier overwinteren. Duizend en 1 meren. We zien wel. Tot loater. Ik heb net het nieuws ervoor. Gaan misschien het meer op om te zwemmen.

Van 16 juli t/m zondag 21 juli. Totaal: 1953 km. / 142 uur / 41 sluizen.

Moie, het is vandaag dinsdag 30 juli en liggen in Zehdenick onder de bomen en hebben geen tv en daarom maar even computeren. Het is al een hele tijd warm en ik heb gehoord en gezien op de tv dat het daar ook zo is.
We zijn maandag in Schwerin nog even de stad in geweest met die hitte en na een paar winkels maar een terrasje gepakt. Een mooie stad en we hebben geen spijt gehad om de Störwasserstrasse heen en weer te hebben gevaren. Dinsdag vertrokken en richting Die Müritz en steeds maar omkijken tot het kasteel uit het zicht was. Bij de splitsing van de Störwasserstrasse en de Müritz Elde wasserstrasse hebben we nog een kolonie kraanvogels gezien. Vanaf hier tot waar we nu zijn kunnen we vrij liggen voor een sluis, in een dorpje of op palen in de natuur. Je moet nog steeds een beetje geluk hebben bij het zoeken. In Waren hebben we ook nog in de jachthaven gelegen, midden in het stadje aan de lange wal. Leuk om te liggen en weer uitzicht op het meer. Over meren gesproken. Volgens mij zijn het er duizend en ėėn meren. Kom je op een meer, kun je weer een andere (doodlopende) vaarweg inslaan waar weer een aantal meren zijn. Als je geen kaart hebt, kom je nooit meer in Groningen. Men heeft mij verteld dat het een geweldig mooi gebied is. Nou dat is niet gelogen. Puur natuur. Vanaf Dömitz tot de meren ga je omhoog met een aantal sluizen. Dan krijg je 50 km. geen sluis en dan ga je weer naar beneden tot Liebenwalde met een aantal sluizen. Van Rechlin tot aan Strasen heb je de Müritz Havel Wasserstrasse. In dit stuk liggen 4 sluizen en weet niet hoeveel meren. Overal zie je bootjes en steigers. Ik vind de drukte nogal meevallen omdat het een groot gebied is en iedereen verspreidt is. Ook kom je de wereld huurboten tegen in dit gedeelte. Allemaal Nederlands gebouwde boten. Bij deze 4 sluizen is het dan ook behoorlijk druk. Lekker aanschuiven tot je bij de 3e of 4e schutting mee kunt. En de wereld van die peddelaars, die denken dat ze Old Shatterhand zijn. Lekker voor laten gaan, die kano's. Het gaat trouwens heel gediciplineerd. Die Müritz is een joekel van een meer. Het meer is 28 km lang en 14 km. breed. Kun je nagaan. Het lijkt de Oostzee wel????? Maar we praten niet meer over een windje he. Nu was het geweldig weer. Elke dag over boord. Ook tijdens het varen even op het zwemplateau en hups weer overboord. Ben je gelijk gedoucht. Eerst even inzepen natuurlijk. Het water is daar glashelder.
De volgorde over de meren was als volgt vanaf Plau: Plauersee, Petersdorfersee, Malchowersee, Fleesensee, Kölpinsee, Binnen Müritz, Die Müritz (Waren en toen naar Röbel), Die Müritz en Kleine Müritz, Zitzensee, Mössensee, Vilzsee, Lubussee, Canoversee, Kleine Pälitzsee, Grossen Pälitzsee, Ellbogensee, Ziernsee, Menowsee, Röblinsee, Schwedtsee, Stolpsee. Ook nog 2 dagen in het prachtige Waren gelegen. Middenin.
En dan te bedenken dat je nog heel veel meren laat liggen. Zo verschrikkelijk uitgestrekt.
Men had mij verteld dat je in Plau een vrijwillige bijdrage moest doen voor de historische brug aldaar. Bij het doorvaren in het leuke plaatsje Plau was de brug verdwenen en vervangen door een roestige noodbrug, met een brugwachter en het bekende klompje. Toch maar een euro voor de oude, nog te restaureerde brug betaald. Voor de nabestaanden.

We wilden eerst in Ravensbrück / Fürstenberg blijven, maar toch maar niet. Alhoewel we wel konden liggen zijn we toch maar door gevaren. Op de Schwedtsee zijn we nog even rond gevaren en hebben een gedeelte van het kamp gezien waar 90.000 vrouwen en kinderen vergast en verbrand zijn en het as in het Schwedtmeer gegooid is. Toch wel een jachthaven.
Aan het eind van het meertje staat een monument. Net zoals we op de Elbe een plaatsje zijn gepasseerd waar een fabriek stond waar het gas gemaakt werd voor de gaskamers. Ook daar zijn we niet gebleven.
Het is hier lekker zwemmen en we houden zo drinkwater over, want we wassen ons in het schone water, zoals gezegd. We zijn nu, vanaf Strasen op de Obere Havel Wasserstrasse. Deze rivier kronkelt door een geweldig mooi landschap.

De scheepvaart is hier wat rustiger en dus genieten. Grietje heeft vanmorgen gewassen en onze boot leek wel een feestboot met al die waslijnen voor en achter op de boot. Vlak voor Zehdenick had ze al het goed van de lijn en toen begon het te stortregenen. Gelukje voor haar, pech voor mij. Ik moest de zwembroek aan trekken om de touwen vast te zetten. Meestal staat zij op dek. Lees: met mooi weer. Maar even later scheen de zon weer. Nog even de wal op geweest en het verwonderd me steeds weer dat al die kleine plaatsjes nog zo ouderwets zijn. Het is in mijn ogen typisch Oost-Duits. Het is wel een gezellig stadje, maar de klok heeft hier ook 40 jaar stil gestaan. De lange winkelstraat door gewandeld om bij de supermarkt wat te kopen. Als je bij al die winkels in die straat naar binnen kijkt dan zie je nog steeds dat oude, ouderwetse. Behalve de prijzen, die zijn West-Duits. Al die straten in het oosten zijn nog van die keien en klinkers. Het doet wel leuk aan hoor. Maar misschien ligt het wel aan mij. Het doet me steeds weer denken aan die tijd dat wij achter het IJzeren Gordijn hebben gevaren. Dat heeft een diepe indruk op mij achter gelaten en het komt hier weer een beetje terug.
Nou, dit was het weer. Morgen nog 2 sluizen en dan zijn we weer in Liebenwalde bij onze vrouwelijke politieagent. We hebben dan een rondje gemaakt zoals je weet. Ik moet het nog even uitrekenen, maar ik geloof zo'n 750 km. gevaren en dan weer op dezelfde plaats.
Leuk he. Vanaf Liebenwalde tot Plaue is 110 km. en dat doen we dus voor de 2e keer, maar dan rechtstreeks en niet via de stad Berlijn en Potsdam. Dus door Spandau, richting Mttelandkanal. Ik heb dan in grote lijnen gezien wat ik wou zien en mijn wens is vervuld. Tot nu toe een onvergetelijke tocht en geen seconde spijt gehad. Hopelijk komen we zonder pech en in goede gezondheid terug. We zijn nog niet thuis en hopen toch nog eens internet te krijgen om jullie thuis te berichten.
Terugkijkend op het rondje Mecklenburg-Vorprommern. Het is wisselend van natuur, maar overal even mooi. Vanaf Spandau, Havel en Elbe is het rivier. Dan krijg je een heel stuk kanaal. Dan een partij meren en dan weer een gekanaliseerd riviertje. De mensen vinden wij wel vriendelijk maar zeer terughoudend. In Frankrijk zegt iedereen die je tegen komt; bonjour. Doch hier moet jij eerst wat zeggen, voordat zij wat zeggen. Omdat wij het Oosten mee gemaakt hebben van voor de Wende, merk je toch dat de mensen wat voorzichtig zijn. Voorheen ging je naar Siberië als je wat verkeerd zei. En volgens mij zit dat er nog een beetje in. Het is ook nog maar ruim 20 jaar geleden dat de muur gesloopt is. Ze doen hun best om de boel op te trekken. Je ziet ze overal de boel opknappen en restaureren. Doch, ga je 2 straten verderop dan is het nog steeds het oude. Hier en daar komen wat modernere jachthavens. Doch de meeste zijn niet berekent op onze boten. Het is alles of niets. Maar als je van de natuur houdt dan zit je hier op de eerste rang.
Nou tot de volgende.

Tot nu toe: maandag 22 juli t/m dinsdag 30 juli 2013. Totaal: 2182 km. / 281 uur / 59 sluizen.

Goeden dag, het is zondag 18 augustus en we liggen in Meppel. Klinkt Nederlands he.
Voor wie het niet weet: Het is in Nederland.
Woensdag de 31e juli lagen we weer in Spandau/Berlijn en hebben over het rondje Mecklenburg-Vorprommern 26 dagen gedaan. 94 vaaruren en 26 sluizen en 194 lt. Gasolie.
In Spandau weer olie en water gebunkerd en via de Havel, Kladowersee, Jungfernsee, Weissensee, Schlämitzsee, Sacrow-Paretzerkanal, Dammgraben, Tiebelsee naar Brandenburg.
Hier weer voor 5 euro aan de boulevard. Later weer via de Niederhavel, Plauersee, Wendsee, naar het Elbe-havelkanal (km.67/381). Vanaf Bergeshövede begint de telling. Dus 448 km naar Berlijn. Tel je het Dormund-Emskanal (120 km.), Ems (60 km.) Eemskanaal (25 km.) erbij, dan zit je op zo'n 650 km. naar Berlijn als je rechtstreeks gaat vanaf Groningen.
Op km 322 kom je over de Elbe en vanaf hier is her weer bekend terrein voor ons en komen alle verhalen van vroeger weer boven. De Uberführung was er nog niet in onze tijd. Je moest dan in Magdenburg naar de Elbe afschutten en aan de andere kant weer omhoog om in het verlengde van het Mittelandkanal te komen. Trouwens dit gedeelte wordt Elbe-havelkanal genoemd, hoewel de kilomertelling door gaat tot aan Plau (Untere Havel). Mijn bedoeling was om in Rühe (km. 256) te overnachten. De voormalige grens tussen Oost en West. Het douanekantoortje stond er nog. Binnekomend links de Westduitse douane en rechts de VOPO's. Niets meer te zien van die posten waar ze met geweren opstonden. Ook het kanaal was verbreed. Dus veel verandert. Toch nog even bij stil gestaan als je bedenkt dat ze vroeger in het oude, smalle kanaal er letterlijk een ijzeren draad spanden in het kanaal om vluchtpogingen te voorkomen. Je kreeg hier de douanes met een herdershond op visite. Ik stond toentertijd met die ene douane voor de stuurhut en op een gegeven ogenblijk begon hij te rennen en vluchtte bij ons de roef binnen. Die hond schreeuwde hij heeft zijn muilkorf al af. Ik dus ook maar rennen. In de woning vertelde hij me dat die hond alleen maar respect had voor zijn baas en wat hij met andere mensen deed, ben ik niet achter gekomen. Niet veel goeds geloof ik. Dat beest klimt bij een ladder het lege ruim in en uit. Hij doorzocht het gehele schip van voor- tot achterpiek en machinekamer. Behalve de woning. Dat deed die schijterige douane.

De volgende dag naar Wolfsburg en het terrein/pretpark van de VW-Stadt bekeken. Zeer indrukwekkend, gezien al die luxe. Hier kon je het verschil al weer duidelijk zien. De volgende dag de fabriek bekeken met een treintje. Een ticket genomen, staat er nul-tarief op. We begrepen er niets van, maar waren zo eerlijk om niets te zeggen. Later hoorde ik dat je toch overal entree moest betalen. Wisten wij veel.
De VW-Stadt is werkelijk een stad op zichzelf. Alles is aanwezig. Ze kunnen zich op elk gebied zelfstandig redden. BV: Een eigen fietsenmakerij. Er zijn 5000 fietsen aanwezig. Eigen stroomvoorziening en ga maar door. Alles wordt door robotten gemaakt en toch zijn er nog 60.000 medewerkers. Moet je nagaan als er geen robotten waren. Vanaf Wolfsburg zijn we buiten Münster niet meer de wal op geweest. De oude haven van Münster is nu een promenade met veel restaurants. Je ligt hier ook midden in de stad. We zijn toch maar een beetje door gevaren. We hebben de steden, die we voorbij zijn gevaren, al vaker gezien. Overal hadden wij wel een verhaal van vroeger te vertellen, zoveel nostalgie. Maar ik zal jullie daar niet met vervelen. Het is een lang stuk en we willen nu toch richting Nederland. Ook nog een reden was dat ze aan staken zijn. Het sluispersoneel had al 3 keer gestaakt en op vrijdag 9 augustus was de staking over en de volgende week zouden ze weer beginnen. Wij zijn vrijdag van Münster vertrokken en hadden zodoende geen last van de staking. Zaterdag in de namiddag waren we in De Steeg. Onze oudste zoon Gerry was met zijn gezin naar Apeldoorn verhuisd. Hij heeft ons opgehaald en zijn daar een paar dagen gebleven. Trouwens, we hadden een poosje niets beleefd. Afvarend, net boven Lobith, vaar ik helemaal aan stuurboord. Achter ons kwam de lege tanker Elisabeth Jaeger ons opvaren. Letterlijk opvaren, want hij kwam ons recht achterop. Voer niet snel, maar wel onze koers. Wij konden niet verder naar stuurboord en net als ik de tanker wou oproepen ging hij wat naar bakboord. Hij liep ons langzaam op en dwars van de steigers van Lobith voer hij naast ons.
Op dat moment hoor ik over de marifoon:
"Elisabeth Jaeger, je machinekamer staat in brand". Ik kijk naast me en zie op de kop van het schip: Elisabeth Jaeger. Met een blauwe kegel. Het achterschip stond in de fik.
Ik heb onze motor maar even de volle laag gegeven en ben vooruit gevaren om boven de wind te blijven. Even later kon het schip opdraaien. Het was een flinke brand en ontzettend veel rook. Later is nog de rivier gestremd. Er waren gelukkig geen ongelukken, ondanks dat het personeel niet van boord wou.

Tot nu: 31 juli t/m zondag 18 augustus. 2993 km. 369 uur en 76 sluizen

Hallo, het is vandaag 11 september 2013.

We liggen al een aantal dagen weer in onze vertrouwde Heimathafen. Onderweg naar Meppel nog een paar dagen in De Steeg gelegen om naar de kinderen in Apeldoorn te gaan en een week in Meppel gelegen, alwaar de andere kinderen geweest zijn. Ik weet niet wat me overkomt, we lagen met de kop tegen de Aldi en de kerk aan. Weer wat anders. We krijgen nog wat visite en daarna zien we het wel. Daarna hebben we nog wat omzwervingen gedaan in Noord Nederland. Hier en daar wat vrienden tegen gekomen en gebuurd. De voorlaatste dag de gehele boot schoon gemaakt. We moeten natuurlijk netjes thuis komen. Eindelijk weer naar Groningen, alwaar we om op
1 september, om 15.00 uur weer afmeerden bij de GMC en net op tijd waren voor de thee.

Tot nu: 1 september 2013
Intussen hebben we 3443 kilometer gevaren. 435 uur op de teller en door 81 sluizen geschut.

Om terug te kijken op de reis het volgende:
Je kunt het in meerdere, verschillende dingen verdelen , na mijn mening.
-Eerst de groter vaarwaters: De rivieren, Oostzeekanaal en de Oostzee.
-Dan de prachtige eilanden Hiddensee, Rügen en Usedom met zijn mooie Rinnen en Bodden.
-Vervolgens de grote stad Berlijn. En ook Potsdam en Brandenburg en omstreken.
-En natuurlijk het grote geweldige merengebied in Mecklenburg Vorprommern.
-Daarna de lange en rechte, doch ook wel mooie Duitse kanalen.
En dat alles omgeven door een prachtige natuur en hoofdzakelijk mooi weer.

Nu stop ik er mee en hopelijk vonden jullie het leuk om te lezen. Er zijn natuurlijk genoeg boeken om je er in te verdiepen, maar dit was mijn persoonlijke ervaring. En nogmaals, ik ben ontzettend blij dat wij het hebben gedaan en mijn nieuwsgierigheid nu bevredigd is.
Ik had het niet graag willen missen.

Groetjes van ons en het beste. Johannes en Grietje Hamstra. m/s "Grietje".

ACCUSERVICE
LIJNEMA
30 JAAR
EEN NIEUW UITERLIJK VAN EEN VERTROUWD ADRES
WIJ ZORGEN VOOR SPANNING!
Adres Hooilandseweg 22-26 I 9983 PE Roodeschool **Telefoon** (0595) 41 26 93 **E-mail** info@lijnema.nl **Internet** www.lijnema.nl

eemspoort handel c.v
Handel in scheepvaartbenodigdheden
Delfzijl

www.eemspoorthandel.nl

Voor de meeste merken verven en lakken, maar ook SEMCO cleaner/sealer, **OWATROL**, lijnolie en antiroest olie en vet.
Feetquard filter dealer en tevens dealer van **TOTAL** producten.
Meertouw en staaldraad, óók RVS, wrijfhouttouw en vlaggenlijn.
Verkooppunt van **CENTURION** accu's, maar ook omvormers en laders zijn bij ons verkrijgbaar.
Natuurlijk hebben wij ook schoonmaakartikelen als bezem en luiwagen en schoonmaakmiddelen van **Americol**, b.v. Shipclean, Shipshampoo, Sanitizer, Amewax, alsmede de koudontvetter **Antol** en roest en kalkverwijderaar.
Eigenlijk leveren wij alles voor uw schip, met een aantrekkelijke korting voor leden en lezers van dit blad.

Telefoon: 0596680488 Mobiel: 06-20250771 E-mail: k.frankes@home.nl

Het grasveld en fietsenhok voor de GMC

Sporten met uitzicht op Tasmantoren kopte het Dagblad van het Noorden.

Na de asielboot nog een attractie erbij voor de GMC ben benieuwd of er leden in de apparaten gaan hangen voor het palaver aan.

Een paar dagen na de aankondiging van de gemeente en het bedrijf dat de apparaten plaatst waren ze al hard bezig om de plek klaar te maken voor de fitnesapparatuur
Beton in de gaten als fundering want het moet natuurlijk goed verankert staan om veilig de oefeningen te kunnen doen helaas nog geen foto's van de uiteindelijke toestellen daar kom ik nog wel weer op terug in een volgend nummer

Sporten met uitzicht op Tasmantoren

Buiten sporten met zicht op het Eemskanaal en op de achtergrond de Tasmantoren. Dat kan volgende maand op de nieuwe buitenfitnessplaats van de gemeente Groningen.

ANITA PEPPING

David Zwietink van Norwell plaatst straks toestellen voor buitenfitness aan het Damsterpad. FOTO CORNÉ SPARGAREN

Deze dagen worden de gaten gegraven en het beton gestort aan het Damsterpad. Helemaal aan het einde van het Eemskanaal Noordzijde, nog voorbij de bed-bad-broodboot, waar de weg doodloopt aan het water, komen negen fitnesstoestellen te staan. Aan de buitenfitnessplek, die medio april officieel wordt geopend, hangt een prijskaartje van 35.000 euro. Voor de gemeente Groningen is het na de fitnessparken in de wijken De Hunze en Paddepoel het derde outdoorpark om mensen te verleiden meer te bewegen in de buitenlucht.

Er blijkt steeds meer behoefte te zijn aan voorzieningen om buiten te sporten. Twee jaar geleden opende de gemeente in Paddepoel en in De Hunze/Van Starkenborgh een outdoorfitnesspark. Ook verschenen her en der beweegtuinen in de stad. Dat past bij de ambitie van het project Bewegende Stad van de gemeente Groningen. Gratis sporten voor alle burgers is het idee daarachter. En steeds meer gemeenten staan ervoor open. In Foxhol opende vorig jaar een outdoorfitnesspark en op 17 maart gaat er een open in Usquert.

Het Deense bedrijf Norwell is leverancier van fitnessapparatuur voor de buitenlucht. Volgens de Nederlandse vertegenwoordiger van het bedrijf, David Zwietink (36) die in Nietap woont, is er veel belangstelling uit allerlei noordelijke gemeenten, zoals Ten Boer, Ulthuizermeeden, Midwolda, Spijk, Lemmer en Heerenveen. Ook in de rest van Nederland worden steeds meer outdoorparken gebouwd. „In Denemarken heb je 250 van zulke parken, terwijl wij er in Nederland een stuk of 25 hebben neergezet. Maar het aantal zal de komende jaren snel groeien."

Begeleider en app leren sporters hoe ze de apparaten moeten gebruiken

In het outdoorpark aan het Damsterpad komen apparaten in een mix van cardio-, balans- en krachttraining. Net als in het park in Paddepoel zal regelmatig professionele begeleiding aanwezig zijn om uitleg te geven hoe de spiergroepen het best getraind worden. Zwietink: „Aan onze sporttoestellen zitten geen instelbare knoppen, zoals in een sportschool. Die zijn veel te kwetsbaar, zo in de buitenlucht. Hier doe je alles met je eigen lichaamsgewicht en als je zwaarder wilt trainen, moet je de oefening net iets anders doen. Daarvoor loopt af en toe een begeleider rond, maar je kunt ook gratis een app downloaden die je precies vertelt hoe je het apparaat moet gebruiken."

De sportieve toestellen zijn zowel geschikt voor kinderen als voor ouderen. „Het is een mooie laagdrempelige manier om te sporten", zegt Zwietink. „Maar het is tevens een fijne plek waar mensen uit de buurt elkaar kunnen ontmoeten. Aan het Damsterpad zullen dat mensen uit verschillende wijken zijn en dat is alleen maar leuk."

KW

Rommel op het voorterrein en fietsenhok

Op een windstille vrijdagmiddag is het terrein voor de GMC opgeruimd het resultaat van een kwart rondje op het terrein nu weet ik dat er een hoop mensen daar vertoeven die geen lid zijn, maar vind het zelf een noodkijk als het daar zo ligt te liggen en geen reclame voor de vereniging vuil trekt vuil aan is het gezegde, na het vuil, de dorre bladeren en opkomend onkruid uit het fietsen hok gestoken en zag het na een 2 uurtjes er weer netjes uit KW

MEUBEL STOFFEERDERS **DIJKEMA** SCHUIMRUBBER SPECIALISTEN

Dijkema Meubelstoffeerders biedt u al 60 jaar ouderwets vakmanschap.

- gespecialiseerd in het bekleden van: Leolux, Gelderland, Rolf Benz, Gispen, Artifort etc.
- klassieke meubelbekleding
- boot- en caravankussens
- gespecialiseerd in het bekleden van bank- en lounchestoelkussens
- tevens verkoop van meubelstoffen, o.a.: Romo, Kvadrat, Ploeg, Chivasso, Gabriël, Alcantara, leer
- schuimrubber (gratis op maat gesneden)

Wij halen en bezorgen gratis en komen graag bij u thuis voor een vrijblijvende prijsopgave.

Boterdiep 20 Groningen
telefoon 050 - 313 43 98
info@dijkemameubelstoffeerders.nl

www.dijkemameubelstoffeerders.nl

DIJKEMA

jachtbemiddeling v/d Veen b.v. Terherne

• jachtbemiddeling • jachthaven • onderhoud • reparaties •

Uw boot verkopen?
Jachtbemiddeling van der Veen is altijd opzoek naar werf gebouwde motorschepen ter verkoop. Wij wachten niet af, maar wij benaderen de markt actief en werken op 'no cure, no pay' basis.

Een motorjacht kopen?
Wij hebben altijd een aanbod van ca. 200 jachten, waarvan een groot deel in onze prachtige verkoophaven ligt.

Ook uw adres voor:
- Ligplaatsen met voorzieningen als water, diesel en stroom
- Winterberging & winterklaar maken
- Renovatie & onderhoud
- Verkoop van nieuwe Vri-Jon jachten
- Sloepverhuur
- Het financieren en verzekeren van uw schip
- Taxaties
- Watersportwinkel

Kom langs om ons gevarieerde aanbod schepen te bezichtigen, voor een vrijblijvend verkoopgesprek: wij helpen u graag!

Jachtbemiddeling van der Veen B.V.
Syl 12, 8493 LL Terherne (Terhorne)
Tel.: +31 566 - 68 92 64, E-mail: info@jachtbemiddeling.com
www.jachtbemiddeling.com

Door verkoopsucces: werfschepen gevraagd!

FILM PRESENTATIES MET DRONE MOGELIJK!
Maandelijks wordt er 1 schip uitgelicht met een drone-presentatie.

Nieuwe Projecten en onderhoud Haven en Eiland.

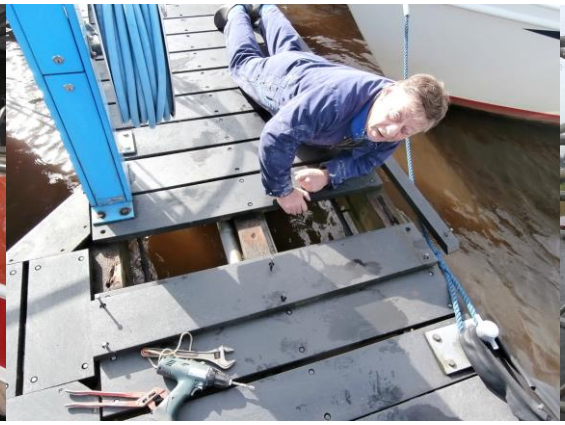

Controle waterleiding Eggo en Jan, Jo sluit het water af, schoonspuiten schiphius

Grote projecten zijn in 2016 afgehandeld, met name de uitbreiding van het stuurhuis. Het was voor de aannemer een ingewikkelde klus. Het aangebouwde nieuwe stuurhuis getekend door de GMC er Bert Oosterloo, moest vanaf de waterzijde worden gemonteerd. Daarvoor heeft de GMC de aannemer Vegter de opdracht gegund. De afbouw, zoals het schilderwerk, werd uitgevoerd door de vele vrijwilligers die de GMC heeft. Het resultaat mag er zijn, de havenmeesters hebben nu een apart ingericht kantoor waar zij hun gasten kunnen ontvangen. Natuurlijk zijn er nog de vele reguliere werkzaamheden, in voorjaar is het schiphuis onder hogedruk schoongespoten en na het vaarseizoen de kleine reparaties en winterklaar maken van de haven.

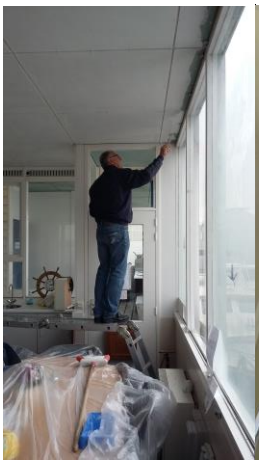

schilder Jan van der laan, allround klusjesman Simon Bakker, schilder Eggo Smit, schilder Jo van der laan, schilder Simon Bakker

Lub Brink en Eggo Smit keuren de water tap kraan en vuilwaterpomp installatie

Vervolg op pag. 32

RECEPT van Gerda van Heukelem

Recept: Knolselderij Mosterdsoep.

Ingrediënten[ca 900 gr knolselderij
1 teen knoflook
2 el olijf olie
150 gr gesneden ui
2 groente bouillon blokjes
3 el grove mosterd[Groninger]
1/2 bakje bieslook
Staafmixer.

Schil de knolselderij en snijd in blokjes,
Snijd de knoflook fijn. verhit de olie in een pan en bak de knolselderij,knoflook en de ui.
Knoflook en de ui 3 min, roer regelmatig.roerbak nog even 3 lepels mosterd erbij.Voeg dan de bouillon blokjes ,1 liter kokend water erbij.15 min op laag vuur koken met de deksel op de pan. Snijd onder tussen de bieslook fijn
Neem de pan van het vuur en pureer de soep met de staafmixer.Is de soep wat te dik kun je er altijd nog wat water bij doen,
Bestrooi met de bieslook.

Eet smakelijk.

Zweedse Puzzel

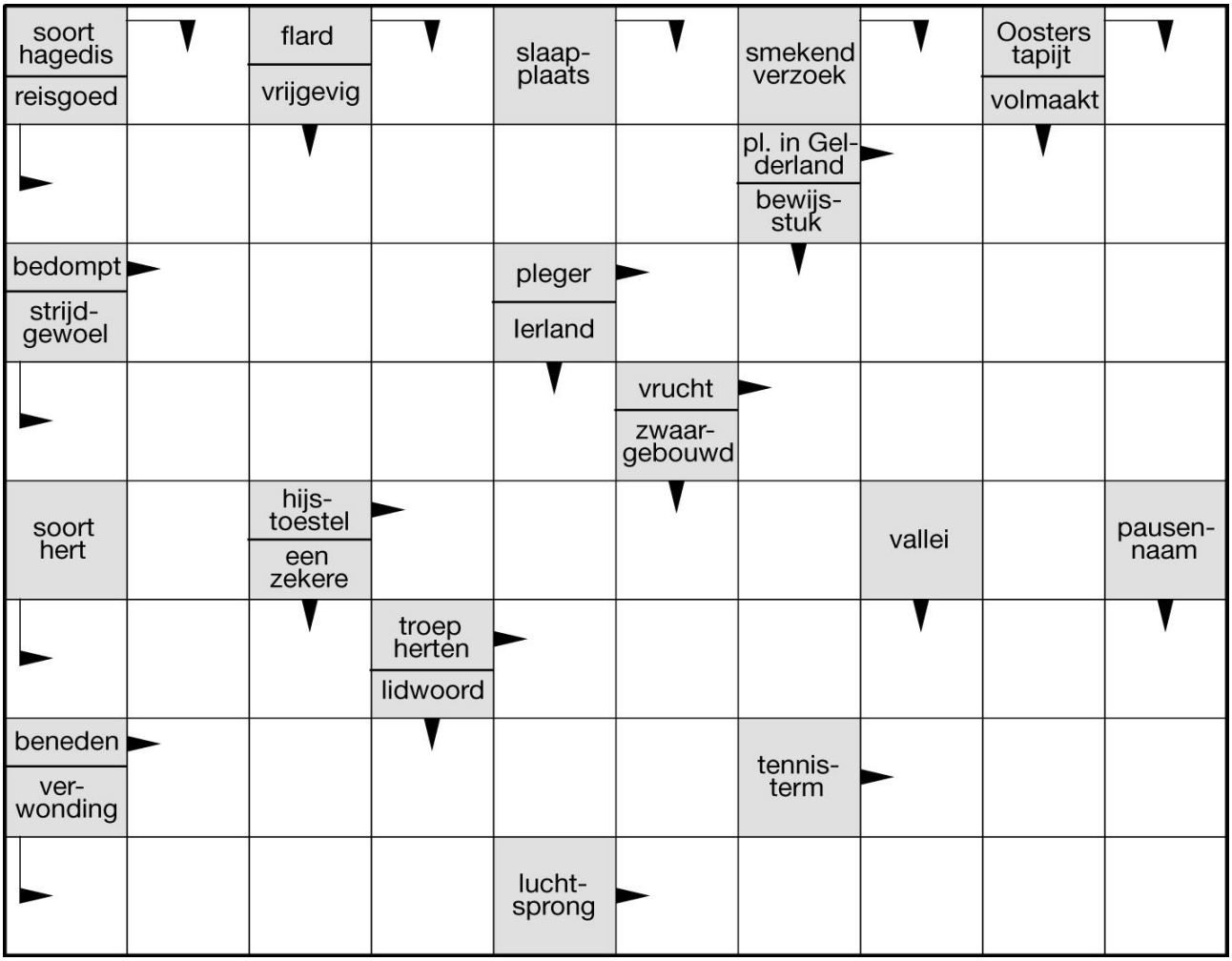

Ook het afgelopen jaar is er voor de GMC veel werk verzet op het eiland. Het toenmalig interim-bestuur heeft de heer L. Brink gevraagd om te kijken of het eiland project (het eiland voorzien van waterleiding en riool) welke al ruim 2 jaar in de ijskast lag, weer een nieuw leven in te blazen. Samen met de eiland commissaris L. van Dijk ging L. Brink aan de slag. Hij wist nog precies de wegen om dit aan te pakken. Het is best een moeilijke opdracht voor Lub, je hebt te maken met gemeente Haren, Meerschap Paterswolde, Federatie Recreatie Verenigingen Paterswoldsemeer en ook nog Waterschap Hunze en AA's. Als je de neuzen van deze instanties dezelfde kant op kunt laten wijzen, dan ontstaat er iets moois. Met name om het oppervlaktewater van het meer nog schoner te krijgen is een belangrijk gemeenschappelijk punt en men kan nu de bestaande riolering vanaf het eiland doorspoelen. Ook voor de GMC was er een win win situatie. De aannemer Alsema kon na de vakantie aan de slag en nu kan men water innemen via een tapautomaat en er is een zelf aanzuigende pomp voor het leeghalen van vuilwatertanks. Tevens is er een stortput voor het legen van chemische toiletten. Hierdoor kan elke boot op het meer terecht aan de Noordzijde van het Eiland die hier voor altijd vrij blijft. Ook is de elektrische kabel verzwaard en zowel water, riool en elektrisch heeft men naar het midden van het eiland gelegd. Dit voor toekomstige douche en toiletgebouwtje.

Het project Eiland omvat ook het laatste gedeelte van een kleine 60 meter kunststof damwand in het Suezkanaal. Deze werkzaamheden zijn in de afgelopen winter afgerond. Het Eiland heeft nu rondom nieuwe kunststof damwanden en voor de komende 40 jaar hebben we hier geen omkijken naar.

Jan Groeneveld

foto's het eiland over de kop

Met de kotter Eyseend naar Denemarken

Maandag 4 juli 2016 vetrokken we om 6 uur 's morgens, na afloop van Delfsail, met onze kotter 'Eyseend' uit de haven van Delfzijl voor onze tocht naar Denemarken. De 'Eyseend' heeft een bijzondere geschiedenis. In het begin van de jaren '70 "viel" een arts uit Veendam, liefhebber van houten schepen, op een verbouwd, houten viskottertje in de haven Hvide Sande aan de westkust van Jutland in Denemarken. Het kottertje was eigendom van de eigenaar van een grote scheepswerf, die de verbouwing in een aantal jaren zelf had uitgevoerd. Denemarken wilde in die tijd schaalvergroting in de visserij en met veel subsidies gingen alle kleine scheepjes zo de kachel in. De arts wilde het verbouwde kottertje kopen, maar daar stak de echtgenote van de scheepsbouwer een stokje voor. "Dan ben ik m'n man weer een jaar of vijf kwijt in z'n vrije tijd …..". De scheepsbouwer bood toen aan om de tekenaar van zijn werf (een schotse kotterkenner) een exacte tekening te laten maken van zijn boot, met de uitdrukkelijke vermelding, dat er maar één schip van de tekening gebouwd mocht worden, onder zijn eigen supervisie. Dat is toen gebeurd. Het bijzondere is dat de bouw in Friesland heeft plaatsgevonden. In Denemarken zaten alle houtwerven vol met bouwopdrachten voor grote schepen, vanwege de subsidie regeling. Bültjer, een bekende kotterbouwer in Ditzum aan de Eems wilde haar wel bouwen, maar 8.70 m vonden ze te klein. De eigenaar zou er gratis 1.30m bijkrijgen, maar die deal werd verboden door de Deense werfeigenaar. De eerst volgende houtwerf in de lijn van Denemarken richting Nederland was de Friese werf van Brandsma in Rohel aan het Margrietkanaal. Hij had net de werf van zijn vader overgenomen en durfde de uitdaging wel aan. Er is toen veel overlegd tussen Friezen en Denen, met de Schotse tekenaar er tussen in. De eis was dat de kotter op de Deense manier gebouwd zou worden, stevig en zwaar, uiteindelijk 8500 kg eikenhout schoon aan de haak. De Nederlanders deden dat altijd wat lichter. Maar de omstandigheden in Nederland zijn dan ook wat anders, dan die in de Duitse bocht, waar het oorspronkelijke kottertje altijd had gevaren en gevist. Het resultaat mocht en mag er zijn. Ze heeft vanaf 1975 eerst zeven jaar in Termunterzijl gelegen (waar wij haar vrijwel nieuw voor het eerst hebben gezien) en is toen met de eerste eigenaar verhuisd naar Makkum, waar ze 23 jaar beeldbepalend achter de sluis heeft gelegen. Ze is dus nu ruim 40 jaar oud, heeft nu haar tweede eigenaren en kan zeker nog vele jaren mee met goed onderhoud.

Ons idee was haar "geboortegrond" in Hvide Sande, aan de westkust van Denemarken te bezoeken.

Het vroege vertrek uit Delfzijl was nodig om op tijd over het wantij in de Oostereems te komen om over het wad naar Norderney te varen. We wilden via de Duitse Waddeneilanden, Helgoland, Hvide Sande en de verdere westkust van Denemarken naar boven varen, om dan bij Thyboron via het Limfjord naar het Kattegat te gaan. Maar het weer werkte niet mee. De eerste week hadden we redelijk veel wind uit NW en toen we na een week op Helgoland waren gearriveerd trok deze aan tot windkracht 8. Als je dan verder zou gaan naar het noorden, vaar je langs lagerwal zonder beschutting en weinig vluchthavens.

Dus werden de plannen op Helgoland gewijzigd. De Oostzee is op verschillende manieren te bereiken. Bovenlangs (wat eerst de bedoeling was), via het Noord-Oostzeekanaal of via Hamburg en dan binnendoor naar Lübeck. Toen het een dag wat rustiger werd, kozen we voor de laatste optie, via Cuxhaven, de Elbe op naar Hamburg. De afstand van Cuxhaven naar Hamburg is 100 km, maar het bijzondere is dat je stroomopwaarts 8 uur het tij meehebt en je dus in één tij de afstand met de stroom mee kunt afleggen. In Hamburg lig je in de jachthaven in het centrum. Een prachtige centrale plek. Een paar dagen later zijn we nog 60 km de Elbe opgevaren naar Lauenburg. Een vreemde gewaarwording was dat Lauenburg rond 1850 nog een grensplaats van Denemarken was. Daar begint het kanaal, 60 km lang, naar Lübeck met een zestal sluizen. Er is ook nog wat vrachtverkeer en wij konden rustig aan varen achter een binnenvaartschip en zo makkelijk alle sluizen passeren.

Lübeck is in de tweede wereldoorlog zwaar gebombardeerd, maar de binnenstad is nagenoeg weer helemaal in oude stijl opgetrokken. De jachthaven bevind zich daar ook in de binnenstad. Van Lübeck ging de reis verder via Travemünde, waar net een grote zeilregatta startte en vervolgens naar Neustadt. Je bent dan al in de Oostzee. Van Neustadt voeren we verder naar het noorden, naar het haventje van Burgstaaken op Fehnmarn, een Duits eiland in de Oostzee. Daar lagen we voor een watersportwinkel, annex jachthaven, annex winter/zomer berging met drie grote kranen. Het is daar redelijk gebruikelijk dat de (meeste) zeilschepen daar volledig getuigd te water te gaan als de eigenaren arriveren voor de vakantie en na afloop weer keurig in geconditioneerde hallen worden opgeborgen voor een volgende reis. Veel Duitsers en buitenlanders maken gebruik van die mogelijkheden.

Van Burgstaaken ging de reis verder naar Gedser en vervolgens naar het noorden door de Guldborg Sund naar Nykøbing, onze eerste Deense haven. Een smal vaarwater tussen twee eilanden, met bruggen die keurig voor je worden geopend. Van Nykøbing ging het verder naar Vordingborg aan de zuidkant van Sjaelland. Vordingborg is een stad met een enorme ruïne van een oud kasteel aan een prachtige baai met geconcentreerd meerdere jachthavens. Je kunt op twee manieren in Vordingborg komen. Vlak langs de kust met een brug die tot vorig jaar nog werd geopend, of zuidelijker onder een prachtige hoge brug door. Een brug waarvan we er meerdere in diverse uitvoeringen in Denemarken tegenkwamen. 40 Meter hoog of zelfs nog hoger. Van Vordingborg zijn we verder naar het oosten naar Stege op het eiland Mon gevaren. Een prachtig eiland met wereldberoemde kliffen van meer dan 100 meter hoog aan de oostkant.
We waren nog nooit met onze eigen boot in Denemarken geweest, daarom hadden we geen vaste route plan. Veelal bepaalden weer en wind de route. Maar één zeker doel hadden we wel, we wilden Kopenhagen zien. En ook "The Bridge", de brug van Denemarken naar Zweden, hoofdrolspeler in diverse Deense Series. Dus van Stege ging de tocht verder noordwaarts langs de oostkant van Sjaelland naar Rødvig. Deze kust is een uitermate geliefd doel van de Zweden. De afstanden zijn met hun snelle motorboten goed te overbruggen. In de havens wordt er doorlopend in grote groepen, uitgebreid gebarbecued.
Vrienden van ons waren tegelijkertijd uit Delfzijl met hun kotter naar Zweden vertrokken en bleken op de terugweg te zijn om via Kopenhagen weer terug te varen naar Nederland. Van Rödvig is het een halve dag varen naar Kopenhagen en toen we daar aankwamen, bleken ze hun kotter net vastgemaakt te hebben in Nyhavn, het centrum van Kopenhagen (foto). Dus konden wij er zo naast liggen. Kopenhagen is een prachtige stad. We hadden er ook mooi weer bij, dus hebben we uitgebreid de stad bekeken.

Ook zijn we toen nog met de trein, via The Bridge naar Malmö geweest. Ook een leuke ervaring. Nederlanders en de haringvangst hebben daar vroeger grote rijkdom gebracht. Dat zie je overal in die omgeving terug.
Na Kopenhagen hebben we onze reis vervolgd naar het kleine Zweedse eiland Fven, midden tussen Denemarken en Zweden in de Oresund. De volgende stop was Helsingborg, aan de noord-west kant van Sjaelland op korte afstand van Helsingør in Zweden. Diep vaarwater met grote cruise- en zeeschepen. Je kon er veel (oud) Nederlandse invloeden terugzien. Een paar droogdokken zoals in Hellevoetsluis en in één ervan verbouwd als een bijzonder Scheepvaartmuseum.
Onderhand waren we al zes weken onderweg en het verveelde nog steeds niet. De wind begon weer aan te trekken uit het noorden, dat betekent dat de kust van Sjaelland, lagerwal is en boven de windkracht 6 is het daar niet prettig toeven in het Kattegat. Dus hebben we een aantal dagen wat rustiger weer afgewacht in de monding van het Roskilde Fjord. Eerst in Lynaes en daarna aan de overkant in Rørvig. Leuke, kleine havens. Je kunt er veel vis en ook levende garnalen kopen. Een lekkernij voor de liefhebbers. De kust wordt wel de Rivièra van Denemarken genoemd en daar konden we ons alles bij voostellen met de grillige kustlijn, de stranden en de begroeiing met daartussen veel vakantiehuizen. In augustus gaan de kinderen weer naar school, dan zijn er al vele tweede huizen verlaten. In Zweden is de ervaring dat je na de langste dag al weer op de terugweg moet, omdat heel veel voorzieningen al snel weer sluiten. In Denemarken wordt het in Augustus door de week al weer erg rustig.
Toen de wind wat was geluwd, werd het volgende reisdoel Aarhus, aan de oostkant van Jutland. Met een tussenstop in Odden, aan het NW schiereiland van Sjaelland, was dat een dag varen. Aarhus is een redelijk grote haven, met veel bedrijvigheid en veel jachthavens, waaronder ook een aparte haven voor historische schepen. Onze kotter met een Deens geboortebewijs is daar ook een onderdeel van en we worden ook in veel havens plezierig verwelkomd. Aarhus is dit jaar de Culturele hoofdstad van Europa als voorganger van Leeuwarden in 2018. Dat was goed te merken. Er werd

veel gebouwd en verbouwd om goed voor de dag te komen. Als je zo in zo'n stad rondloopt, wordt je regelmatig verrast door de hoogteverschillen.
Van Aarhus ging het via Torminde, een monding van een klein fjord naar het kleine eiland Tunø. Van Tunø zijn we vervolgens doorgevaren naar Bogense aan de noordkant van het grote eiland Fyn. Een prachtig eiland, waar veel Nederlandse toeristen komen. Van Bogense was het een kort stukje naar Middelfart, de plaats met twee hoge bruggen van Jutland naar Fyn, waar veel toeristen overheen rijden om naar Fyn, Kopenhagen of verder naar Zweden te rijden met de auto. Onze oude, historische haven lag midden tussen de bruggen. Prachtig water met zelfs dolfijnen. In Middelfart ontmoetten we een vriend, die daar een oud post/veerbootje heeft liggen wat oorspronkelijk van het eiland Tunø (een eerdere stop van ons) kwam. Een echt Deens Varend Monument , met een originele ééncylinder Hundested motor er in. Poef, Poef, Poef, …… Veel Deense steden hadden vroeger een eigen motorenfabriekje. Men was vroeger voor vervoer en visserij natuurlijk afhankelijk van boten. Met het veerbootje zijn hebben we nog een tochtje gemaakt naar Assens, tussen de vele eilanden door en met de bus en trein weer terug.

Van Middelfart (foto) zijn we met de eigen boot weer verder gegaan naar het eiland Aerøsund en vervolgens naar Aabenraa. Daar in het zuiden van Jutland merk je al duidelijk de Duitse invloeden. Toto 1850 strekte Denemarken zich uit tot de Elbe bij Lauenburg onder Hamburg. Na het verlies in de eerste Duits-Deense Oorlog in 1850 en de tweede in 1864 werd een groot deel van Zuid Jutland (Sleeswijk Holstein) door Duitsland geannexeerd. In 1918, na het Duitse verlies in de Eerste wereldoorlog heeft Denemarken geprobeerd dat te herstellen, maar dat is door afspraken tussen geallieerden en stemmingen onder de bevolking in het gebied lang niet helemaal gelukt. Veel Duitse invloeden zijn nog duidelijk in dat deel van Denemarken te zien en voelen, terwijl ze toch alweer bijna 100 jaar tot Denemarken behoren.
Van Aabenraa ging het verder via ankerplaatsen naar Sønderborg, geleden aan de monding van de doorgang tussen het eiland Als en Jutland, met een hefbrug ertussen die keurig elk half uur draaide.

In Sønderborg (foto) is nog veel van de vroegere geschiedenis te zien, inclusief een groot slot. Vlak onder Sønderborg loopt de Deens-Duitse grens al door het water. Delen zijn voor de watersport afgesloten omdat er veel wordt geoefend door Duitse marineschepen uit Kiel. Dat hebben op onze tocht richting Kiel gemerkt. Regelmatig werden we opgeschrikt door ontploffingen van dieptebommen, gericht op al of niet aanwezige duikboten.
Een dag Kiel is ook de moeite waard. Een prachtig fjord waar veel wordt gezeild. Veel vrachtschepen van of naar het Kielerkanaal en diverse werven. Op één daarvan worden zeer futuristische schepen gebouwd. Het sluizen naar het

Kielerkanaal is ook een belevenis. Grote sluizen, maar zwaar verouderd. Normaal zou je bij de sluis een bedrag aan doorvaartgeld moeten betalen, maar omdat de trappen aan de wanden van de sluis niet meer vertrouwd zijn, was voor ons de doorvaart in 2016 gratis. Na de sluis was de eerste stop, Rendsburg. Ooit dus ook een Deense stad. Vervolgens door naar Brunsbüttel. Vlak voor de sluis is een klein haventje, waar je hooguit een paar dagen mag liggen. Wij kregen toestemming om iets langer te blijven vanwege een zogenaamd lichtfeest. Het hele kanaal, 100 kilometer feeërieк verlicht deden sommige foto's vermoeden. Maar dat viel een beetje tegen. Het hele dorp liep wel uit, met veel bier en bockwurst, zoals echte Duitsers betaamt.
Onze reis liep toen al op het eind. De bedoeling was dat we half september weer in Groningen zouden zijn omdat de kotter een werfbeurt met nog wat mooi weer nodig had na drie lange maanden varen. In Cuxhaven hebben we nog vrienden opgepikt, die er een lange treinreis vanuit Groningen voor over hadden om nog een weekje mee te varen. In Cuxhaven draaide de wind naar het zuid-oosten. Vandaar naar Wangeroog ben je bijna een dag onderweg. Je hebt intussen met een kielschip geen mogelijkheid om een haven aan te lopen. Bremerhaven en Wilhelmshaven zijn even ver weg en je doorkruist diverse hoofdvaarroutes. Oppassen dus. Het kwam voor ons goed uit dat de wind was gedraaid en in kolonne, veel schepen hadden er op gewacht, vertrokken we 's morgen vroeg uit Cuxhaven over de Elbe, stroomafwaarts.

Via Wangeroog, Langeoog en Nordeney, ging het terug naar Delfzijl. Op het wad was het goed te merken dat het water laag stond vanwege de zuidelijke wind. Een deel van de tocht ging dan ook boven de eilanden langs. Eenmaal terug in Groningen konden we zo het Schiphuis bij de GMC weer in, de boot uitpakken en vrijwel direct door naar Rohel aan het Margrietkanaal voor een werfbeurt. Twee weken bijna zomers weer op de kant aan het kanaal een beetje schuren en lakken, aan boven en onderwaterschip en wat ander onderhoudswerk. En toen was er niets meer te zien van onze eerste grote reis naar de Oostzee. Een reis waarop we hebben gezien dat de Oostzee een prachtig vaarwater is met vele mooie havens. Onderweg hoor je vaak dat je mooie overzichtelijke dagtochten kunt maken. Elke 30 km wel een leuke havenplaats en zo hebben wij dat ook ervaren. Onze steven zal de komende jaren nog zeker een paar keer richting Oostzee gaan.
Jan en Rita Eissens
Kotter 'Eyseend'

Hoge boete bij foute antifouling

06 FEB 2017 De Telegraaf

Er is een nieuwe voorlichtingscampagne over antifouling gestart. Antifouling is een onderwaterverf die de aangroei van algen, schaaldieren en zeepokken op het onderwaterschip tegengaat. Veel aangroeiwerende verf bevat biociden als koper en zink en die zijn belastend voor het watermilieu.

De voorlichtingscampagne is gericht op het maken van een nieuwe keuze van onderwaterverf die goed werkt èn beter is voor de waterkwaliteit. Er is een helpdesk opgezet waar watersporters terecht kunnen met vragen over milieuvriendelijk bootonderhoud. Veel bootbezitters gebruiken vaak jaren achtereen dezelfde onderwaterverf. Ook worden er middelen gebruikt die in Nederland verboden zijn. Welke middelen zijn toegelaten, wordt bepaald door het College Toelating Gewasbeschermingsmiddelen en Biociden (CTGB).

Eind 2014 zijn een aantal toelatingen van Antifoulings vervallen. Zonder toelating mag een Antifouling niet verkocht (en aangebracht) worden. Sindsdien is er veel onduidelijkheid over wat nu eigenlijk wel en niet mag en wat eventuele alternatieven zijn. Op de website van 'Varen doe je Samen!' wordt aangegeven wat wel en niet is toegestaan en er worden alternatieven weergegeven. Veel verboden middelen zijn te koop via internet. Het aanbrengen van verboden middelen is strafbaar. Bij een controle riskeer je een boete van € 2500,00 en moet de laag weer verwijderd worden.

Foto: De Telegraaf VRIJ

Vertrouwen op een tablet als navigator. Doe het simpelweg niet.

De iPad is, net zoals diverse andere tablets, prima geschikt om bijvoorbeeld series op te kijken of om Nieuws te lezen. Het apparaat gebruiken als navigatie op een schip van 15 meter is niet zo'n slim idee.

Dat blijkt wel uit het verhaal van David Carlin (34), die met zijn schip tegen een veerboot botste. De beste man gebruikte een navigatie-app op zijn iPad om het ruime sop te verkennen. Hij verloor echter het WiFi-signaal en probeerde de boel weer aan de praat te krijgen. Hierbij vergat hij op te letten wat er gebeurde in de echte wereld.

Zo zag hij een veerboot over het hoofd en een botsing was onvermijdelijk. De veerboot bleef boven water, maar zijn houten schip zonk als een baksteen na de aanvaring. Een reddingsboot kwam er aan te pas om Carlin en zijn passagier veilig op te halen. De schipper kreeg daarnaast een boete v an 3.000 pond, omgerekend bijna 3.500 euro. (via Daily Mail)

Boetes op het water | varen zonder vaarbewijs 2017

De boetes op het water voor het varen zonder vaarbewijs zijn in 2017 niet verhoogd. De bestuurder van een snelle boot die even denkt dat kan nog wel zonder vaarbewijs, riskeert een boete van maar liefst 550 euro. Maar ook de schipper van een zeilboot of de surfer moet oppassen; Deze riskeert namelijk een boete van 230 euro indien hij of zij vaart waar het niet mag. Het wordt dus nu ook interessant voor de zeilers en surfers onder ons om het vaarbewijs te halen. Van boetes op het water schrik je nog veel harder. Heb je weleens een sanctie van het Centraal Justitieel Incasso Bureau ontvangen wegens een overtreding op de weg? En, schrok je van de hoogte van het bedrag? Als je overtredingen op het water maakt, weet dan één ding zeker: van de boetes op het water schrik je nog veel harder. Iedereen die de waterregels overtreedt, kan forse sancties tegemoet zien. Een aantal categorieën van overtredingen op het water worden extra zwaar bestraft.
Meer info over regels en sancties op(www.vaarbewijzen.nl/boetes-op-het-water/)

EEN VRIENDSCHAP VAN MEER DAN 180 JAAR

Al sinds 1835 staat DOV in dienst van schippers. Als 'varende vrienden' helpen we elkaar en houden we samen onze premies betaalbaar.

Ga naar **dov-verzekeringen.nl** en ontdek de voordelen van onze verzekering en service. Lees de informatie, bekijk (onderhouds)tips, handige checklists en abonneer je op onze nieuwsbrief vol wetenswaardigheden.

En als 180+'er zijn we niet van gisteren, we blijven bij de tijd. Je ontmoet ons bijvoorbeeld ook op Facebook. Hier delen we alles wat met watersport te maken heeft. Kom erbij en word ook een 'varende vriend'!

dov
PLEZIERVAARTVERZEKERING

Al ruim 180 jaar duidelijk voor elkaar

WWW.DOV-VERZEKERINGEN.NL • TEL. 050 - 318 02 48

facebook.com/VarendeVrienden • twitter.com/DOV_verzekering

BAUHAUS NAUTIC®

De grootste watersportafdeling van Groningen!

Alles voor boot en bemanning!

NAUTIC gooit de trossen los en biedt een ruim assortiment aan kwaliteitsproducten voor boot en bemanning. Met duizenden kwaliteitsproducten is NAUTIC een van de grootste aanbieders van producten en toebehoren op watersportgebied. Vooral de zee van losse RVS-ijzerwaren en dekbeslag is erg populair bij bootbezitters. Je kunt de hoeveelheid naar behoefte samenstellen en bent niet aangewezen op vaste hoeveelheden.

In de NAUTIC-catalogus vind je ons uitgebreide assortiment aan kwaliteitsproducten. Je vindt de catalogus op onze NAUTIC-afdeling en op:
bauhaus-nl.com/nautic

12% korting op de laagste prijs!

Laagsteprijsgarantie

In plaats van ingewikkelde kortingsacties en aanbiedingen hebben de producten van BAUHAUS altijd lage prijzen! Is een product ergens anders goedkoper? Laat het ons weten en je ontvangt 12% korting op de laagste prijs. Voor meer info: bauhaus-nl.com/laagsteprijsgarantie

Openingstijden

werkdagen: 07.00 – 21.00 uur
zaterdag: 08.00 – 18.00 uur
zondag: 12.00 – 17.00 uur

Bornholmstraat 15
9723 AW Groningen
Tel.: 050-2053 550
www.bauhaus-nl.com

sevylor · FSE ROBLINE · WEST SYSTEM · Yachticon · Coleman · Sika · EPIFANES · International yachtpaint.com · TOHATSU · marinetech · Talamex